

Uradni list

Evropske unije

C 93

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 57

29. marec 2014

<u>Številka objave</u>	Vsebina	Stran
IV <i>Informacije</i>		
INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE		
Sodišče Evropske unije		
2014/C 93/01	Zadnja objava Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 85, 22.3.2014	1
V <i>Objave</i>		
SODNI POSTOPKI		
Sodišče		
2014/C 93/02	Združeni zadevi C-512/11 in C-513/11: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Työtuomioistuin – Finska) – Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö TSN ry proti Terveyspalvelualan Liitto ry (C-512/11), Ylemmät Toimihenkilöt (YTN) ry proti Teknologiateollisuus ry, Nokia Siemens Networks Oy (C-513/11) (Socialna politika — Direktiva 92/85/EGS — Zaščita varnosti in zdravja delavcev — Noseče delavke in delavke, ki so pred kratkim rodile ali dojijo — Porodniški dopust — Ohranjanje plačila in/ali pravice do ustreznega nadomestila — Direktiva 96/34/ES — Okvirni sporazum o starševskem dopustu — Individualna pravica do starševskega dopusta ob rojstvu ali posvojitvi otroka — Pogoji dela in plačila — Nacionalna kolektivna pogodba — Delavke, ki so nastopile porodniški dopust po prekinitvi neplačanega starševskega dopusta — Zavrnitev izplačila plače med porodniškim dopustom)	2

SL

Cena:
3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

2014/C 93/03	Zadeva C-530/11: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 13. februarja 2014 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska (Neizpolnitev obveznosti države — Udeležba javnosti pri odločanju in dostopu do sodišč v okoljskih zadevah — Pojem „ne nedopustno drag“ sodni postopek)	3
2014/C 93/04	Zadeva C-537/11: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 23. januarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Genova – Italija) – Mattia Manzi, Compagnia Naviera Orchestra proti Capitaneria di Porto di Genova (Pomorski promet — Direktiva 1999/32/ES — Konvencija Marpol 73/78 — Priloga VI — Onesnaževanje zraka z ladij — Potniške ladje, ki opravljajo linijske prevoze — Potniške ladje za križarjenje — Največja vsebnost žvepla v gorivih za plovila — Veljavnost)	3
2014/C 93/05	Zadeva C-65/12: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 6. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Leidseplein Beheer BV, H.J.M. de Vries proti Red Bull GmbH, Red Bull Nederland BV (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Znamke — Direktiva 89/104/EGS — Pravice iz znamke — Ugledna znamka — Varstvo, razširjeno na proizvode ali storitve, ki niso podobni — Uporaba znaka, enakega ali podobnega ugledni znamki, s strani tretje osebe brez upravičenega razloga — Pojem „upravičen razlog“)	4
2014/C 93/06	Zadeva C-152/12: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 13. februarja 2014 – Evropska komisija proti Republiki Bolgariji (Neizpolnitev obveznosti države — Prevoz — Direktiva 2001/14/ES — Železniški razvoj Unije — Naložitev uporabnin za uporabo železniške infrastrukture — Člena 7(3) in 8(1) — Možnost pobirati pribitke uporabnin — stroški, ki nastanejo neposredno pri izvajanju železniške storitve)	4
2014/C 93/07	Združeni zadevi C-162/12 in C-163/12: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. februarja 2014 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Airport Shuttle Express scarl (C-162/12), Giovanni Panarisi (C-162/12), Società Cooperativa Autonoleggio Piccola arl (C-163/12), Gianpaolo Vivani (C-163/12) proti Comune di Grottaferrata (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Členi 49 PDEU, 101 PDEU in 102 PDEU — Uredba (EGS) št. 2454/92 — Uredba (ES) št. 12/98 — Dejavnost oddajanja vozil z voznikom v najem — Nacionalna in regionalna ureditev — Dovoljenje, ki ga izdajo občine — Pogoji — Povsem notranji položaji — Pristojnost Sodišča — Dopustnost vprašanj)	5
2014/C 93/08	Zadeva C-164/12: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 23. januarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Hamburg – Nemčija) – DMC Beteiligungsgesellschaft mbH proti Finanzamt Hamburg-Mitte (Obdavčenje — Davek od dohodkov pravnih oseb — Prenos deležev iz osebne družbe v kapitalsko družbo — Knjigovodska vrednost — Ocenjena vrednost — Konvencija o izogibanju dvojnega obdavčevanja — Takojšnja obdavčitev nerealiziranega kapitalskega dobička — Različno obravnavanje — Omejitev prostega pretoka kapitala — Ohranitev porazdelitve davčne pristojnosti med državami članicami — Sorazmernost)	6
2014/C 93/09	Zadeva C-285/12: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 30. januarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Belgija) – Aboubacar Diakite proti Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Direktiva 2004/83/ES — Minimalni standardi v zvezi s pogoji za priznanje statusa begunca in statusa subsidiarne zaščite — Oseba, ki se ji lahko prizna subsidiarna zaščita — Člen 15(c) — Resna in individualna grožnja za življenje ali osebnost civilista zaradi samovoljnega nasilja v situacijah oboroženega spopada — Pojem „notranji oboroženi spopad“ — Avtonomna razlaga glede na mednarodno humanitarno pravo — Merila presoje)	6

2014/C 93/10	Zadeva C-296/12: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 23. januarja 2014 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji (Neizpolnitev obveznosti države — Svoboda opravljanja storitev — Prosti pretok kapitala — Dohodnina — Prispevki, plačani v okviru pokojninskega varčevanja — Davčna olajšava, ki velja le za plačila v korist institucij ali skladov s sedežem v isti državi članici — Skladnost davčnega sistema — Učinkovitost davčnega nadzora)	7
2014/C 93/11	Zadeva C-323/12: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 6. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel București – Romunija) – E.ON Global Commodities SE, nekdanja E.On Energy Trading SE proti Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București – Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți (Direktiva 79/1072/EGS — Skupni sistem davka na dodano vrednost — Davčni zavezanci, ki prebivajo v drugi državi članici — Postopki za vračilo DDV — Davčni zavezanci, ki so imenovali davčnega zastopnika v skladu z nacionalnimi določbami, ki so veljale pred pristopom te države k Uniji — Izključitev — Pojem davčnega zavezanca, čigar sedež ni na ozemlju države — Pogoj neobstoja stalne poslovne enote — Pogoj neobstoja dobave blaga ali opravljanja storitev — Dobava električne energije davčnim zavezancem preprodajalcem — Direktiva 2006/112/ES — Člen 171)	7
2014/C 93/12	Zadeva C-355/12: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 23. januarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Milano – Italija) – Nintendo Co. Ltd in drugi proti PC Box Srl, 9Net Srl (Direktiva 2001/29/ES — Avtorske in sorodne pravice v informacijski družbi — Pojem „tehnični ukrepi“ — Zaščitna naprava — Aparat in zaščiteni dodatki — Podobne dodatne naprave, izdelki ali komponente drugih podjetij — Izključitev vsakršne združljivosti med njimi — Obseg teh tehničnih ukrepov — Upoštevnost)	8
2014/C 93/13	Zadeva C-367/12: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 13. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich – Avstrija) – v postopku, ki ga je začela Susanne Sokoll-Seebacher (Svoboda ustanavljanja — Javno zdravje — Člen 49 PDEU — Lekarne — Primerna preskrba prebivalstva z zdravili — Dovoljenje za poslovanje — Ozemeljska porazdelitev lekarn — Določitev omejitev, ki temeljijo zlasti na merilu gostote prebivalstva — Minimalna razdalja med lekarnami)	9
2014/C 93/14	Zadeva C-380/12: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 23. januarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – X BV proti Staatssecretaris van Financiën (Tarifna številke — Belilna zemlja — Poglavje 25 kombinirane nomenklature — Tarifna številka 2508 — Pojem „oprani“ proizvodi — Odstranjevanje nečistoč, ne da bi se spremenila struktura proizvoda — Poglavje 38 kombinirane nomenklature — Tarifna številka 3802)	9
2014/C 93/15	Zadeva C-385/12: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 5. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Székesfehérvári Törvényszék – Madžarska) – Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft proti Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Neposredni davki — Svoboda ustanavljanja — Nacionalna davčna zakonodaja, s katero se uvaja posebni prometni davek na dejavnost trgovine na drobno v prodajalnah — Velike trgovske verige — Obstoje diskriminacijskega učinka — Posredna diskriminacija)	10
2014/C 93/16	Združeni zadevi C-419/12 in C-420/12: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. februarja 2014 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Crono Service Scarl in drugi (C-419/12), Anitrav – Associazione Nazionale Imprese Trasporto Viaggiatori (C-420/12) proti Roma Capitale, Regione Lazio (C-420/12) (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Členi 49 PDEU, 101 PDEU in 102 PDEU — Storitve oddaje vozila z voznikom v najem — Povsem notranji položaj — Pristojnost Sodišča — Pogoji dopustnosti)	10

2014/C 93/17	Zadeva C-424/12: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 6. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel Oradea – Romunija) – SC Fatorie SRL proti Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — DDV — Direktiva 2006/112/ES — Obrnjena davčna obveznost — Pravica do odbitka — Plačilo davka ponudniku storitev — Izpustitev obveznih podatkov — Plačilo nedolgovanega DDV — Izguba pravice do odbitka — Načelo davčne nevtralnosti — Načelo pravne varnosti)	11
2014/C 93/18	Zadeva C-466/12: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 13. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Svea hovrätt – Švedska) – Nils Svensson, Sten Sjögren, Madelaine Sahlman, Pia Gadd proti Retriever Sverige AB (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Približevanje zakonodaj — Avtorska pravica in sorodne pravice — Direktiva 2001/29/ES — Informacijska družba — Usklajevanje določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic — Člen 3(1) — Priobčitev javnosti — Pojem — Spletne povezave („klikljive povezave“), s katerimi se omogoča dostop do zavarovanih del)	12
2014/C 93/19	Zadeva C-479/12: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG proti Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Intelektualna lastnina — Modeli Skupnosti — Uredba (ES) št. 6/2002 — Členi 7(1), 11(2), 19(2), 88 in 89(1)(a) in (d) — Neregistrirani model Skupnosti — Varstvo — Razkritje javnosti — Novost — Tožba v zvezi s kršitvami — Dokazno breme — Zastaranje — Prekluzija — Uporabljivo pravo)	12
2014/C 93/20	Zadeva C-509/12: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 6. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Central Administrativo Norte – Portugalska) – IPTM-Instituto Portuário e dos Transportes Marítimos proti Navileme-Consultadoria Náutica, Lda, Nautizende – Consultadoria Náutica, Lda (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Člena 52 PDEU in 56 PDEU — Svoboda opravljanja storitev — Izdaja dovoljenja za upravljanje rekreacijskega plovila — Pogoj stalnega prebivališča v državi izdajateljici — Omejitev za nerezidente — Zagotavljanje varnosti na morju — Javni red)	13
2014/C 93/21	Zadeva C-528/12: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 6. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landgericht Bonn – Nemčija) – Mömax Logistik GmbH proti Bundesamt für Justiz (Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Pravo družb — Direktiva 78/660/EGS — Objava letnih konsolidiranih računovodskih izkazov nekaterih vrst družb — Uporaba pravil o objavi teh računovodskih izkazov za družbe prava države članice, ki pripadajo skupini, katere nadrejeno podjetje je družba prava druge države članice)	14
2014/C 93/22	Zadeva C-596/12: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 13. februarja 2014 – Evropska komisija proti Italijanski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Kolektivni odpusti — Pojem „delavci“ — Izključitev „vodstvenih delavcev“ — Direktiva 98/59/ES — Člen 1(1) in (2) — Kršitev)	14
2014/C 93/23	Zadeva C-613/12: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 6. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Düsseldorf – Nemčija) – Helm Düngemittel GmbH proti Hauptzollamt Krefeld (Carinska unija in skupna carinska tarifa — Evro mediteranski sporazum z Egiptom — Člen 20 Protokola št. 4 — Dokazilo o poreklu — Potrdilo o gibanju blaga EUR.1 — Nadomestno potrdilo o gibanju blaga EUR.1, izdano, ko blago ni več pod nadzorom carinskega organa, ki je izdal potrdilo — Zavrnitev uporabe preferencialnega režima)	15

2014/C 93/24	Zadeva C-2/13: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 6. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de la direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières proti Humeau Beaupreau SAS (Skupna carinska tarifa – Tarifna uvrstitev – Kombinirana nomenklatura – Poglavje 64 – Uvoz elementov, potrebnih za izdelavo obutve, namenjene za športne aktivnosti – Tarifna številka 6404 – Obutev s podplati iz gume, plastične mase, iz usnja ali umetnega usnja in z zgornjim delom iz tekstilnih materialov – Tarifna številka 6406 – Deli obutve – Splošno pravilo 2(a) za razlago kombinirane nomenklature – Proizvod, ki ni kompleten ali končen, ima pa „bistvene značilnosti kompletnega ali končnega proizvoda“ – Proizvod, „predložen nesestavljen ali razstavljen“ – Pojasnjevalna opomba za razlago harmoniziranega sistema – „Montaža“ brez kakršne koli „obdelave za dokončanje izdelave elementov, namenjenih spojitvi“)	15
2014/C 93/25	Zadeva C-18/13: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 13. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administrativen sad Sofija-grad – Bolgarija) – Maks Pen EOOD proti Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика“ Sofija, nekdanji Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ Sofija (Obdavčenje – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Direktiva 2006/12/ES – Odbitek vstopnega davka – Opravljene storitve – Nadzor – Dobavitelj, ki nima na voljo vseh potrebnih sredstev – Pojem davčna utaja – Obveznost ugotovitve davčne utaje po uradni dolžnosti – Zahteva po učinkovitem opravljanju storitev – Obveznost vodenja dovolj podrobnega knjigovodstva – Spori – Prepoved, da sodišče kazensko opredeli utajo in da postavi tožečo stranko v slabši položaj)	16
2014/C 93/26	Zadeva C-31/13 P: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. februarja 2014 – Madžarska proti Evropski komisiji, Slovaški republiki (Pritožba – Zaščitene geografske označbe – Uredba (ES) št. 1234/2007 – Register zaščiteneh označb porekla in zaščiteneh geografskih označb za vino – Podatkovna zbirka E-Bacchus – Tokaj)	17
2014/C 93/27	Zadeva C-69/13: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 13. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale civile di Roma – Italija) – Mediaset SpA proti Ministero dello Sviluppo Economico (Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Državne pomoči – Subvencioniranje nakupa ali najema digitalnih sprejemnikov – Odločba Komisije, s katero je sistem pomoči razglašen za nezakonit in nezdržljiv s skupnim trgom – Zagotovitev vračila – Določitev zneska za vračilo – Vloga nacionalnega sodišča – Upoštevanje stališč Komisije pri izvrševanju njene odločbe s strani nacionalnega sodišča – Načelo lojalnega sodelovanja)	17
2014/C 93/28	Zadeva C-98/13: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 6. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Højesteret – Danska) – Martin Blomqvist proti Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA (Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Uredba (ES) št. 1383/2003 – Ukrepi za preprečitev sprostitev ponarejenega in piratskega blaga v promet – Člen 2 – Področje uporabe Uredbe – Prodaja ponarejene ročne ure prek spleta iz tretje države posamezniku s prebivališčem v državi članici za lastno uporabo – Zaseg ročne ure s strani carinskih organov ob njenem vnosu na ozemlje države članice – Zakonitost zasega – Pogoji – Pogoji glede kršitve pravic intelektualne lastnine – Direktiva 2001/29/ES – Člen 4 – Javno distribuiranje – Direktiva 2008/95/ES – Člen 5 – Uredba (ES) št. 207/2009 – Člen 9 – Uporaba v gospodarskem prometu)	18
2014/C 93/29	Zadeva C-139/13: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 13. februarja 2014 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji (Neizpolnitev obveznosti države – Območje svobode, varnosti in pravice – Standardi za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listih in potovalnih dokumentih, ki jih izdajo države članice – Uredba (ES) št. 2252/2004 – Biometrični potni list – Vključitev prstnih odtisov – Neizvršitev – Neizdaja v roku)	18

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2014/C 93/30	Zadeva C-653/13: Tožba, vložena 10. decembra 2013 – Evropska komisija proti Italijanski republiki	19
2014/C 93/31	Zadeva C-667/13: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal do Comércio de Lisboa (Portugalska) 16. decembra 2013 – Estado português proti Massa Insolvente do Banco Privado Português SA, v stečaju	19
2014/C 93/32	Zadeva C-38/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Španija) 27. januarja 2014 – Subdelegación del Gobierno en Guipuzkoa – Extranjeria proti Samirju Zaizouneju	20
2014/C 93/33	Zadeva C-50/14: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italija) 3. februarja 2014 – CASTA in drugi proti A.S.L. di Ciriè, Chivasso e Ivrea (ASL TO4) e Regione Piemonte	20
2014/C 93/34	Zadeva C-60/14: Tožba, vložena 6. februarja 2014 – Evropska komisija proti Helenski republiki	21
2014/C 93/35	Zadeva C-73/14: Tožba, vložena 10. februarja 2014 – Svet Evropske unije proti Evropski komisiji	21

Splošno sodišče

2014/C 93/36	Zadeva T-570/11: Sodba Splošnega sodišča z dne 12. februarja 2014 – Oetker Nahrungsmittel proti UUNT (La qualité est la meilleure des recettes) (Znamka Skupnosti — Predlog za registracijo besedne znamke Skupnosti „La qualité est la meilleure des recettes“ — Znamka, ki jo sestavlja oglasni slogan — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009).....	22
2014/C 93/37	Zadeva T-81/12: Sodba Splošnega sodišča z dne 12. februarja 2014 – Beco proti Komisiji (Damping — Uvoz pritrilnih elementov iz nerjavnega jekla s poreklom iz Kitajske in Tajvana — Prošnja za vračilo pobranih dajatev — Člen 11(8), drugi pododstavek, Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Pravna varnost)	22
2014/C 93/38	Zadeva T-380/12: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. februarja 2014 – Demon International proti UUNT – Big Line (DEMON) (Znamka Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Skupnostna figurativna znamka DEMON — Prejšnja mednarodna besedna znamka DEMON — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost proizvodov — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) in člen 53(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009).....	22
2014/C 93/39	Zadeva T-26/13: Sodba Splošnega sodišča z dne 12. februarja 2014 – dm-drogerie markt proti UUNT – Semtee (CALDEA) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Predlog za registracijo besedne znamke Skupnosti CALDEA — Prejšnja mednarodna besedna znamka — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Neobstoj podobnosti znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009).....	23
2014/C 93/40	Zadeva T-614/13 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 20. januarja 2014 – Romonta proti Komisiji (Začasna odredba — Okolje — Direktiva 2003/87/ES — Sistem izmenjave pravic do emisije toplogrednih plinov — Brezplačno dodeljevanje pravic do emisije od leta 2013 — Predlog za ugotovitev pretirane strogosti — Neobstoj nujnosti)	23

IV

*(Informacije)*INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE
UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

(2014/C 93/01)

Zadnja objava Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije

UL C 85, 22.3.2014

Prejšnje objave

UL C 78, 15.3.2014

UL C 71, 8.3.2014

UL C 61, 1.3.2014

UL C 52, 22.2.2014

UL C 45, 15.2.2014

UL C 39, 8.2.2014

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Työtuomioistuin – Finska) – Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö TSN ry proti Terveyspalvelualan Liitto ry (C-512/11), Ylemmät Toimihenkilöt (YTN) ry proti Teknologiateollisuus ry, Nokia Siemens Networks Oy (C-513/11)

(Združeni zadevi C-512/11 in C-513/11) ⁽¹⁾

(Socialna politika — Direktiva 92/85/EGS — Zaščita varnosti in zdravja delavcev — Noseče delavke in delavke, ki so pred kratkim rodile ali dojijo — Porodniški dopust — Ohranjanje plačila in/ali pravice do ustreznega nadomestila — Direktiva 96/34/ES — Okvirni sporazum o starševskem dopustu — Individualna pravica do starševskega dopusta ob rojstvu ali posvojitvi otroka — Pogoji dela in plačila — Nacionalna kolektivna pogodba — Delavke, ki so nastopile porodniški dopust po prekinitvi neplačanega starševskega dopusta — Zavrnitev izplačila plače med porodniškim dopustom)

(2014/C 93/02)

Jezik postopka: finščina

Predložitevno sodišče

Työtuomioistuin

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Terveys- ja sosiaalialan neuvottelujärjestö TSN ry (C-512/11), Ylemmät Toimihenkilöt (YTN) ry (C-513/11)

Tožene stranke: Terveyspalvelualan Liitto ry (C-512/11), Teknologiateollisuus ry, Nokia Siemens Networks Oy (C-513/11)

Predmet

Predloga za sprejetje predhodne odločbe – Työtuomioistuin – Razlaga Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (UL L 204, str. 23) in Direktive Sveta 92/85/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 2, str.110) – Nacionalna kolektivna pogodba, ki pravico vodstvenih uslužbenk na porodniškem dopustu do izplačila polne plače v obdobju treh mesecev pogojuje s tem, da so bile pred porodom zaposlene vsaj šest mesecev brez prekinitvev – Neizplačilo plače v času porodniškega dopusta, ki ga ta kolektivna pogodba predvideva za delavke, ki so ta dopust vzele takoj po neplačanem dopustu za izobraževanje

Izrek

Direktivo Sveta 96/34/ES z dne 3. junija 1996 o okvirnem sporazumu o starševskem dopustu, sklenjenem med UNICE, CEEP in ETUC, je treba razlagati tako, da nasprotuje določbi nacionalnega prava, kakršna je ta iz kolektivnih pogodb, ki so predmet postopkov v glavni stvari, na podlagi katere noseča delavka, ki prekine neplačani starševski dopust v smislu te direktive, da bi takoj nastopila porodniški dopust v smislu Direktive Sveta 92/85/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo (deseta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS), ni upravičena do nadomestila plače, do katerega bi bila upravičena, če bi se pred tem porodniškim dopustom vsaj za zelo kratko obdobje vrnila na delovno mesto.

⁽¹⁾ UL C 347, 26.11.2011.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 13. februarja 2014 – Evropska komisija proti Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska

(Zadeva C-530/11) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Udeležba javnosti pri odločanju in dostopu do sodišč v okoljskih zadevah — Pojem „ne nedopustno drag“ sodni postopek)

(2014/C 93/03)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožča stranka: Evropska komisija (zastopnika: P. Oliver in L. Armati, agenta)

Tožena stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: C. Murrell, M. Holt in J. Maurici, agenti)

Ob intervenciji: Kraljevine Danske (zastopnik: C. H. Vang, agent), Irske (zastopniki: E. Creedon in A. Joyce, agentki, skupaj z E. Barrington in G. Gilmore, barristers)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje predpisov, potrebnih za uskladitev s členoma 3(7) in 4(4) Direktive 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o sodelovanju javnosti pri sestavi nekaterih načrtov in programov v zvezi z okoljem in o spremembi direktiv Sveta 85/337/EGS in 96/61/ES glede sodelovanja javnosti in dostopa do sodišč (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 7, str. 466) – Obveznost omejitve ali odstranitve finančnih ovir za dostop do sodišč v okoljskih zadevah – Pojem „nedopustno dragega“ sodnega postopka

Izrek

1. Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska s tem, da ni pravilno preneslo členov 3(7) in 4(4) Direktive 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o sodelovanju javnosti pri sestavi nekaterih načrtov in programov v zvezi z okoljem in o spremembi direktiv Sveta 85/337/EGS in 96/61/ES glede sodelovanja javnosti in dostopa do sodišč v delu, v katerem določata, da zadevni sodni postopki ne smejo biti nedopustno dragi, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive.
2. Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska se naloži plačilo stroškov. Kraljevina Danska in Irska nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 39, 11.2.2012.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 23. januarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Genova – Italija) – Mattia Manzi, Compagnia Naviera Orchestra proti Capitaneria di Porto di Genova

(Zadeva C-537/11) ⁽¹⁾

(Pomorski promet — Direktiva 1999/32/ES — Konvencija Marpol 73/78 — Priloga VI — Onesnaževanje zraka z ladij — Potniške ladje, ki opravljajo linijske prevoze — Potniške ladje za križarjenje — Največja vsebnost žvepla v gorivih za plovila — Veljavnost)

(2014/C 93/04)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Genova

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeci stranki: Mattia Manzi, Compagnia Naviera Orchestra

Tožena stranka: Capitaneria di Porto di Genova

Ob udeležbi: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunale civile di Genova – Veljavnost člena 4a Direktive Sveta 1999/32/ES z dne 26. aprila 1999 o zmanjšanju deleža žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva, ki spreminja Direktivo 93/12/EGS (UL), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2005/33/ES (UL L 191, str. 59) – Skladnost z Mednarodno konvencijo o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij (Konvencija Marpol) obveznosti držav članic, da sprejmejo vse potrebne ukrepe za preprečevanje uporabe goriv za plovila, katerih vsebnost žvepla presega mejo 1,5 % mase s strani potniških ladij, ki opravljajo linijske prevoze v pristanišča Unije – Razlaga člena 2 iste direktive – Pojem „linijski prevozi“ – Uporaba navedene omejitve za potniške ladje za križarjenje

Izrek

1. Potniška ladja za križarjenje, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, spada na področje uporabe člena 4a(4) Direktive Sveta 1999/32/ES z dne 26. aprila 1999 o zmanjšanju deleža žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva, ki spreminja Direktivo 93/12/EGS, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2005/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. julija 2005, ob upoštevanju merila „linijskih prevozov“, kakor je določeno v členu 2, točka 3g, te direktive, če opravlja križarjenja z ali brez postankov, ki se končajo v pristanišču izplutja ali v drugem pristanišču, če so ta križarjenja organizirana z določeno pogostnostjo, na določene dneve in načeloma na določen čas prihoda in odhoda, pri čemer imajo zainteresirane osebe možnost proste izbire med več ponujenimi križarjenji, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

2. Veljavnosti člena 4a(4) Direktive 1999/32 ni mogoče preizkusiti glede na načelo splošnega mednarodnega prava pacta sunt servanda in načelo lojalnega sodelovanja, navedeno v členu 4(3), prvi pododstavek, PEU, ker lahko ta določba navedene direktive vodi do kršitve Priloge VI Mednarodne konvencije o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij, podpisane v Londonu 2. novembra 1973 in dopolnjene s protokolom z dne 17. februarja 1978, ter do tega, da se tako države pogodbenice protokola iz leta 1997, ki spreminja Mednarodno konvencijo iz leta 1973 o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij, kakor je bila spremenjena s protokolom iz leta 1978, podpisanim v Londonu 26. septembra 1997, prisili v kršitev obveznosti, ki so jim naložene v razmerju do drugih pogodbenic tega protokola.
3. Sodišču Evropske unije ni treba odgovoriti na vprašanje, kakšen je vpliv navedene priloge VI na obseg člena 4a(4) Direktive 1999/32, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2005/33.

(¹) UL C 370, 17.12.2011.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 6. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Leidseplein Beheer BV, H.J.M. de Vries proti Red Bull GmbH, Red Bull Nederland BV

(Zadeva C-65/12) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Znamke — Direktiva 89/104/EGS — Pravice iz znamke — Ugledna znamka — Varstvo, razširjeno na proizvode ali storitve, ki niso podobni — Uporaba znaka, enakega ali podobnega ugledni znamki, s strani tretje osebe brez upravičenega razloga — Pojem „upravičen razlog“)

(2014/C 93/05)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Leidseplein Beheer BV, H.J.M. de Vries

Toženi stranki: Red Bull GmbH, Red Bull Nederland BV

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Hoge Raad der Nederlanden – Razlaga člena 5(2) Prve direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v

zvezi z blagovnimi znamkami (89/104/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 92) – Pravice, podeljene z znamko – Ugledna znamka – Varstvo, razširjeno na proizvode ali storitve, ki niso podobni – Uporaba znaka, enakega ali podobnega ugledni znamki, s strani tretje osebe brez upravičenega razloga, ki ji omogoča, da izkoristi ali oškoduje razlikovalni učinek ali ugled znamke – Pojem upravičenega razloga

Izrek

Člen 5(2) Prve direktive Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (89/104/EGS) je treba razlagati tako, da ima lahko imetnik ugledne znamke na podlagi „upravičenega razloga“ v smislu te določbe obveznost, da tretji osebi dopusti uporabo znaka, ki je podoben tej znamki, za proizvod, ki je enak proizvodu, za katerega je bila navedena znamka registrirana, če se dokaže, da se je ta znak uporabljal pred prijavo navedene znamke in da je bila njegova uporaba za enak proizvod dobroverna. Predložitveno sodišče mora pri preverjanju, ali je to tako, upoštevati zlasti:

— uveljavitev in ugled navedenega znaka pri upoštevanju javnosti,

— stopnjo podobnosti med proizvodi in storitvami, za katere se je isti znak prvotno uporabljal, in proizvodom, za katerega je bila ugledna znamka registrirana, in

— gospodarsko in tržno pomembnost uporabe znaka, ki je podoben tej znamki, za ta proizvod.

(¹) UL C 126, 28.4.2012.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 13. februarja 2014 – Evropska komisija proti Republiki Bolgariji

(Zadeva C-152/12) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Prevoz — Direktiva 2001/14/ES — Železniški razvoj Unije — Naložitev uporabnin za uporabo železniške infrastrukture — Člena 7(3) in 8(1) — Možnost pobirati pribitke uporabnin — stroški, ki nastanejo neposredno pri izvajanju železniške storitve)

(2014/C 93/06)

Jezik postopka: bolgarščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Vasileva in H. Støvlbæk, agenta)

Tožena stranka: Republika Bolgarija (zastopniki: T. Ivanov, D. Drambozova in E. Petranova, agenti)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Republika Poljska (zastopnika: B. Majczyna in M. Szpunar, agenta)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 7(3) in 8(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2001/14/ES z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti, naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture in podeljevanju varnostnega spričevala (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 5, str. 404) – Ureditev uporabnin za dostop do železniške infrastrukture – Pojem „stroški, ki nastanejo neposredno pri izvajanju storitve“ – Uporabnine, ki so višje od stroškov, ki nastanejo neposredno pri izvajanju železniške storitve – Pogoji za uporabo člena 8(1) Direktive 2001/14/ES

Izrek

1. Republika Bolgarija, s tem da je dovolila, da so pri izračunu uporabnin, zaračunanih za celotna minimalni pristopni paket in železniški pristop do zadevne infrastrukture, vključeni stroški – in sicer plačila delavcem in socialnovarstveni prispevki –, ki ne nastanejo neposredno pri izvajanju železniške storitve, ni izpolnila obveznosti iz člena 7(3) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2001/14/ES z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti in naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture, kot je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2007/58/ES z dne 23. oktobra 2007.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Evropska komisija, Republika Bolgarija in Republika Poljska nosijo lastne stroške.

(¹) UL C 174, 16.6.2012.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. februarja 2014 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Airport Shuttle Express scarl (C-162/12), Giovanni Panarisi (C-162/12), Società Cooperativa Autonoleggio Piccola arl (C-163/12), Gianpaolo Vivani (C-163/12) proti Comune di Grottaferrata

(Združeni zadevi C-162/12 in C-163/12) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Členi 49 PDEU, 101 PDEU in 102 PDEU — Uredba (EGS) št. 2454/92 — Uredba (ES) št. 12/98 — Dejavnost oddajanja vozil z voznikom v najem — Nacionalna in regionalna ureditev — Dovoljenje, ki ga izdajo občine — Pogoji — Povsem notranji položaji — Pristojnost Sodišča — Dopustnost vprašanj)

(2014/C 93/07)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Airport Shuttle Express scarl (C-162/12), Giovanni Panarisi (C-162/12), Società Cooperativa Autonoleggio Piccola arl (C-163/12), Gianpaolo Vivani (C-163/12)

Tožena stranka: Comune di Grottaferrata

Ob udeležbi: Federnoleggio

Predmet

Predloga za sprejetje predhodne odločbe – Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio – Razlaga členov 26 PDEU, 49 PDEU in 90 PDEU, člena 3 PEU v povezavi s členom 4(3) PEU, členov 3 PDEU, 4 PDEU, 5 PDEU in 6 PDEU, členov 101 PDEU in 102 PDEU ter Uredbe Sveta (EGS) št. 2454/92 z dne 23. julija 1992 o pogojih, pod katerimi lahko prevozniki nerezidenti opravljajo nacionalni cestni prevoz oseb v državi članici (UL L 251, str. 1) in Uredbe Sveta (ES) št. 12/98 z dne 11. decembra 1997 o pogojih, pod katerimi lahko prevozniki nerezidenti opravljajo nacionalni cestni prevoz oseb v državi članici (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 3, str. 501) – Storitve oddajanja vozil z voznikom v najem – Nacionalna ureditev, ki opravljanje te storitve pogojuje z dovoljenjem, ki ga izdajajo občine, in imetnikom takega dovoljenja nalaga, da imajo običajno parkirno mesto za svoja vozila na ozemlju občine, ki jim je izdala dovoljenje, ter da svojo storitev začnejo in prenehajo opravljati na tem ozemlju

Izrek

Sodišče Evropske unije ni pristojno za odgovor na predloga za sprejetje predhodne odločbe, ki ju je vložilo Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Italija) z odločbama z dne 19. oktobra 2011 in 1. decembra 2011 v združenih zadevah C-162/12 in C-163/12, v delu, v katerem se nanašata na razlago člena 49 PDEU. V delu, v katerem se navedena predloga nanašata na razlago drugih določb prava Unije, sta nedopustna.

(¹) UL C 165, 9.6.2012.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 23. januarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Hamburg – Nemčija) – DMC Beteiligungsgesellschaft mbH proti Finanzamt Hamburg-Mitte

(Zadeva C-164/12) (¹)

(Obdavčenje — Davek od dohodkov pravnih oseb — Prenos deležev iz osebne družbe v kapitalsko družbo — Knjigovodska vrednost — Ocenjena vrednost — Konvencija o izogibanju dvojnega obdavčevanja — Takojšnja obdavčitev nerealiziranega kapitalskega dobička — Različno obravnavanje — Omejitev prostega pretoka kapitala — Ohranitev porazdelitve davčne pristojnosti med državami članicami — Sorazmernost)

(2014/C 93/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: DMC Beteiligungsgesellschaft mbH

Tožena stranka: Finanzamt Hamburg-Mitte

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Finanzgericht Hamburg – Razlaga člena 43 ES (postal člen 49 PDEU) – Družbi s sedežem v drugi državi članici, ki dele podjetja vložita kot stvarna vložka v domačo kapitalsko družbo in za to pridobita deleže v tej družbi – Zakonodajca, ki v tem primeru določa, da mora biti vložen kapital v bilanci kapitalske družbe vpisan s svojo dejansko vrednostjo in ne s knjigovodsko vrednostjo, zaradi česar se prej obdavči nerealiziran kapitalski dobiček – Možnost plačila zadevnega davka v petih letnih obrokih, če je za plačilo obrokov zagotovljeno zavarovanje

Izrek

- Člen 63 PDEU je treba razlagati tako, da je mogoče na podlagi cilja ohranitve porazdelitve davčne pristojnosti med zadevnimi državami članicami utemeljiti ureditev države članice, ki določa, da se sredstva, ki jih komanditna družba vloži v kapitalsko družbo, ki ima sedež na ozemlju te države članice, prikaže z ocenjeno vrednostjo, zaradi česar je mogoče nerealizirani kapitalski dobiček iz teh sredstev, nastal na tem ozemlju, obdavčiti pred njegovo dejansko realizacijo, če navedena država članica nima pravice obdavčiti tega kapitalskega dobička premoženja ob njegovi dejanski realizaciji, kar mora preveriti predložitveno sodišče.
- Člen 63 PDEU je treba razlagati tako, da ureditev države članice, ki določa takojšnje obdavčenje nerealiziranega kapitalskega dobička, ki je nastal na njenem ozemlju, ne presega tistega, kar je potrebno za uresničitev cilja ohranitve porazdelitve davčne pristojnosti med zadevnimi državami članicami, če se, kadar davčni zavezanec predlaga odlog plačila, obveznost pridobitve bančne garancije naloži ob upoštevanju dejanskega tveganja neizterjave davka.

(¹) UL C 217, 21.7.2012.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 30. januarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Belgija) – Aboubacar Diakite proti Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Zadeva C-285/12) (¹)

(Direktiva 2004/83/ES — Minimalni standardi v zvezi s pogoji za priznanje statusa begunca in statusa subsidiarne zaščite — Oseba, ki se ji lahko prizna subsidiarna zaščita — Člen 15(c) — Resna in individualna grožnja za življenje ali osebnost civilista zaradi samovoljnega nasilja v situacijah oboroženega spopada — Pojem „notranji oboroženi spopad“ — Avtonomna razlaga glede na mednarodno humanitarno pravo — Merila presoje)

(2014/C 93/09)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Aboubacar Diakite

Tožena stranka: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Conseil d'État (Belgija) – Razlaga člena 15(c) Direktive Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 7, str. 96) – Nepriznanje statusa begunca in statusa subsidiarne zaščite – Pojem „notranji oboroženi spopad“ – Specifična avtonomna razlaga ali sprejetje razlage v skladu z mednarodnim humanitarnim pravom – Merila presoje

Izrek

Člen 15(c) Direktive Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite je treba razlagati tako, da se obstoj notranjega oboroženega spopada za uporabo te določbe mora priznati, kadar vladne sile neke države napadejo eno ali več oboroženih skupin ali kadar se spopadeta dve ali več oboroženih skupin, pri čemer ni potrebno, da bi bilo ta spopad mogoče opredeliti za oboroženi konflikt, ki ni mednarodni, v smislu mednarodnega humanitarnega prava, niti ni treba intenzivnosti oboroženih spopadov, stopnje organiziranosti udeleženi oboroženih sil ali trajanja spopadov presojati ločeno od stopnje nasilja, ki vlada na zadevnem ozemlju.

(¹) UL C 235, 4.8.2012.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 23. januarja 2014 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-296/12) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Svoboda opravljanja storitev — Prosti pretok kapitala — Dohodnina — Prispevki, plačani v okviru pokojninskega varčevanja — Davčna olajšava, ki velja le za plačila v korist institucij ali skladov s sedežem v isti državi članici — Skladnost davčnega sistema — Učinkovitost davčnega nadzora)

(2014/C 93/10)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in W. Roels, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija (zastopnika: J.-C. Halleux in M. Jacobs, agenta)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 56 in 63 PDEU – Vplačila za pokojninsko varčevanje – Davčna olajšava – Vplačila, dokončno vplačana v Belgiji

Izrek

1. Kraljevina Belgija s sprejetjem in ohranitvijo davčne olajšave za prispevke, plačane v okviru pokojninskega varčevanja, ki velja le za plačila v korist institucij ali skladov s sedežem v Belgiji, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi člena 56 PDEU.

2. Kraljevini Belgiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 273, 8.9.2012.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 6. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel București – Romunija) – E.ON Global Commodities SE, nekdanja E.On Energy Trading SE proti Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București – Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

(Zadeva C-323/12) (¹)

(Direktiva 79/1072/EGS — Skupni sistem davka na dodano vrednost — Davčni zavezanci, ki prebivajo v drugi državi članici — Postopki za vračilo DDV — Davčni zavezanci, ki so imenovali davčnega zastopnika v skladu z nacionalnimi določbami, ki so veljale pred pristopom te države k Uniji — Izključitev — Pojem davčnega zavezanca, čigar sedež ni na ozemlju države — Pogoj neobstoja stalne poslovne enote — Pogoj neobstoja dobave blaga ali opravljanja storitev — Dobava električne energije davčnim zavezancem preprodajalcem — Direktiva 2006/112/ES — Člen 171)

(2014/C 93/11)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curtea de Apel București

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: E.ON Global Commodities SE, nekdanja E.On Energy Trading SE

Toženi stranki: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București – Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Curtea de Apel București – Razlaga členov 1, 3, 4 in 6 Osmo direktive Sveta 79/1072/EGS z dne 6. decembra 1979 o usklajevanju zakonov držav članic o prometnih davkih - postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države (UL L 331, str. 11) – Vračilo DDV v državi članici davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici, ki so v prvi državi imenovali davčnega zastopnika v skladu z nacionalnimi določbami, ki so veljale pred pristopom te države k Uniji – Pogoji, da davčni zavezanec ni registriran v državi članici vračila – Pojem dodatnega pogoja poleg tistih, ki so določeni v členih 3 in 4 Direktive 79/1072/EGS – Združljivost glede na člen 6 iste direktive – Neposredni učinek členov 3 in 4 Direktive 79/1072/EGS

Izrek

Določbe Osmo direktive Sveta 79/1072/EGS z dne 6. decembra 1979 o usklajitvi zakonov držav članic o prometnih davkih – postopki za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, katerih sedež ni na ozemlju države, v povezavi s členi 38, 171 in 195 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2007/75/ES z dne 20. decembra 2007, je treba razlagati tako, da ima davčni zavezanec s sedežem v državi članici, ki je dobavljal električno energijo davčnim zavezancem preprodajalcem s sedežem v drugi državi članici, pravico, da se v tej drugi državi za vračilo plačanega vstopnega davka na dodano vrednost sklicuje na Osmo direktivo. Ta pravica ni izključena zgolj zaradi imenovanja davčnega zastopnika, ki je identificiran za namene davka na dodano vrednost, v tej zadnji navedeni državi.

(¹) UL C 295, 29.9.2012.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 23. januarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Milano – Italija) – Nintendo Co. Ltd in drugi proti PC Box Srl, 9Net Srl

(Zadeva C-355/12) (¹)

(Direktiva 2001/29/ES — Avtorske in sorodne pravice v informacijski družbi — Pojem „tehnični ukrepi“ — Zaščitna naprava — Aparat in zaščiteni dodatki — Podobne dodatne naprave, izdelki ali komponente drugih podjetij — Izključitev vsakršne združljivosti med njimi — Obseg teh tehničnih ukrepov — Upoštevnost)

(2014/C 93/12)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale di Milano

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Nintendo Co. Ltd, Nintendo of America Inc., Nintendo of Europe GmbH

Toženi stranki: PC Box Srl, 9Net Srl

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunale ordinario di Milano – Razlaga člena 6 Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230) v povezavi z uvodno izjavo 48 te direktive – Pojem „tehnični ukrepi“ – Varnostna naprava, ki izključuje vsakršno združljivost aparata in zaščitnih dodatkov s podobnimi aparati in zaščitnimi dodatki, ki niso lastni podjetju, ki jih proizvaja ali podjetjem, ki imajo njegovo dovoljenje – Upoštevnost namembnosti, ki jo proizvajalec pripisuje tem tehničnim ukrepom

Izrek

1. Direktivo 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi je treba razlagati tako, da lahko pojem „dejanski tehnični ukrep“ v smislu člena 6(3) te direktive zajema tehnične ukrepe, ki se kažejo predvsem v tem, da se naprava za prepoznavanje namesti ne samo na nosilec, ki vsebuje zaščiteno delo, kot je video igra, da bi jo zaščitili pred dejanji, ki jih imetnik avtorske pravice ne dovoli, temveč tudi na prenosne aparate ali konzole, namenjene zagotovitvi dostopa do teh iger in njihovi uporabi.

2. Nacionalno sodišče mora preveriti, ali bi drugi ukrepi oziroma ukrepi, ki niso nameščeni na konzolah, lahko manj posegali v dejavnosti tretjih ali manj omejevali te dejavnosti in ob tem zagotavljali primerljivo varstvo imetnikovih pravic. V ta namen je treba upoštevati zlasti stroške, ki se nanašajo na različne vrste tehničnih ukrepov, tehnične in praktične vidike njihove vzpostavitve ter primerjavo učinkovitosti teh različnih vrst tehničnih ukrepov glede varstva imetnikovih pravic, pri čemer pa ni treba, da je ta učinkovitost absolutna. Navedeno sodišče mora tudi preučiti cilj naprav, izdelkov ali komponent, ki se lahko izognejo navedenim tehničnim ukrepom. V zvezi s tem bo dokaz o načinih dejanske uporabe s strani tretjih glede na okoliščine obravnavanega primera posebej upošteven. Nacionalno sodišče lahko zlasti preuči, kako pogosto se te naprave, izdelki ali komponente dejansko uporabljajo v nasprotju z avtorsko pravico ter kako pogosto se uporabljajo za namen, ki navedene pravice ne krši.

(¹) UL C 295, 29.9.2012.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 13. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich – Avstrija) – v postopku, ki ga je začela Susanne Sokoll-Seebacher

(Zadeva C-367/12) (¹)

(Svoboda ustanavljanja — Javno zdravje — Člen 49 PDEU — Lekarne — Primerna preskrba prebivalstva z zdravili — Dovoljenje za poslovanje — Ozemeljska porazdelitev lekarn — Določitev omejitev, ki temeljijo zlasti na merilu gostote prebivalstva — Minimalna razdalja med lekarnami)

(2014/C 93/13)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Stranka v postopku v glavni stvari

Susanne Sokoll-Seebacher

Ob udeležbi Agnes Hemetsberger, ki je pravna naslednica Susanne Zehetner

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich – Razlaga člena 49 PDEU ter členov 16 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah

– Ureditev države članice, ki za dodelitev koncesije za upravljanje lekarn določa oceno potreb trga, ki temelji na več merilih, ki so zapletena in skoraj nepredvidljiva

Izrek

Člen 49 PDEU, natančneje zahtevo po doslednem uresničevanju zadane cilja, je treba razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki kot bistveno merilo za preverjanje obstoja potrebe po ustanovitvi nove lekarn določa fiksno mejo „oseb, ki jih je treba še naprej preskrbovati“, v delu, v katerem pristojni nacionalni organi nimajo možnosti odstopanja od te meje, da bi upoštevali lokalne okoliščine.

(¹) UL C 331, 27.10.2012.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 23. januarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – X BV proti Staatssecretaris van Financiën

(Zadeva C-380/12) (¹)

(Tarifne številke — Belilna zemlja — Poglavje 25 kombinirane nomenklature — Tarifna številka 2508 — Pojem „oprani“ proizvodi — Odstranjevanje nečistoč, ne da bi se spremenila struktura proizvoda — Poglavje 38 kombinirane nomenklature — Tarifna številka 3802)

(2014/C 93/14)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: X BV

Tožena stranka: Staatssecretaris van Financiën

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Hoge Raad der Nederlanden – Skupna carinska tarifa – Razvrstitev blaga – Belilna zemlja – Uvrstitev po podštevilko 2508 40 00 ali pod podštevilko 3802 90 00 kombinirane nomenklature – Pojem odstranjevanja nečistoč v smislu opombe 1 k poglavju 25 kombinirane nomenklature

Izrek

1. Pojem odstranjevanje nečistoč iz opombe 1 k poglavju 25 kombinirane nomenklature, ki jo vsebuje Priloga I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1549/2006 z dne 17. oktobra 2006, je treba razlagati tako, da zajema odstranjevanje kemičnih delcev – ki jih zaradi naravnih okoliščin vsebuje mineralni proizvod v surovem stanju – če to odstranjevanje izboljša zmogljivost zadevnih proizvodov za izpolnitev njihovega namena uporabe, kar mora preveriti nacionalno sodišče.
2. Opomba 1 k poglavju 25 kombinirane nomenklature, ki jo vsebuje Priloga I k Uredbi št. 2658/87, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1549/2006, je treba razlagati tako, da je proizvode, ki so bili obdelani z uporabo kemičnih snovi, pri čemer so bile odstranjene nečistoče, mogoče uvrstiti pod tarifno podštevilko 2508 KN, le če z navedeno obdelavo ni bila spremenjena njihova površinska struktura, kar mora preveriti nacionalno sodišče.

(¹) UL C 303, 6.10.2012.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 5. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Székesfehérvári Törvényszék – Madžarska) – Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft proti Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Zadeva C-385/12) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Neposredni davki — Svoboda ustanavljanja — Nacionalna davčna zakonodaja, s katero se uvaja posebni prometni davek na dejavnost trgovine na drobno v prodajalnah — Velike trgovske verige — Obstoj diskriminacijskega učinka — Posredna diskriminacija)

(2014/C 93/15)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Székesfehérvári Törvényszék

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hervis Sport- és Divatkereskedelmi Kft

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Székesfehérvári Törvényszék – Razlaga členov 18, 26, 49, 54, 55, 56, 63, 65 in 110 PDEU – Nacionalna davčna zakonodaja, s katero se uvaja posebni davek na dejavnost trgovine na drobno v prodajalnah – Progresivni davek, izračunan na podlagi ustvarjenega neto prometa – Najnižja davčna stopnja, ki prehrabna podjetja na drobno, ki so v tuji lasti, prizadene bolj kot nacionalna podjetja

Izrek

Člena 49 PDEU in 54 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta zakonodaji države članice, ki se nanaša na prometni davek na dejavnost trgovine na drobno v prodajalnah in ki davčne zavezance, ki znotraj skupine družb sestavljajo „povezane družbe“ v smislu te zakonodaje, zavezuje, da svoj promet seštejejo, da bi se uporabila zelo progresivna davčna stopnja, nato pa tako ugotovljeni znesek davka razdelijo sorazmerno s svojim dejanskim prometom, če so – kar mora ugotoviti predložitveno sodišče – davčni zavezanci, ki so del skupine družb in spadajo v najvišji razred posebnega davka, večinoma „povezani“ z družbami s sedežem v drugi državi članici.

(¹) UL C 366, 24.11.2012.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. februarja 2014 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Crono Service Scarl in drugi (C-419/12), Anitrav – Associazione Nazionale Imprese Trasporto Viaggiatori (C-420/12) proti Roma Capitale, Regione Lazio (C-420/12)

(Združeni zadevi C-419/12 in C-420/12) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Členi 49 PDEU, 101 PDEU in 102 PDEU — Storitve oddaje vozila z voznikom v najem — Povsem notranji položaj — Pristojnost Sodišča — Pogoji dopustnosti)

(2014/C 93/16)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Crono Service Scarl, Carla Silvestri, Nando Cese, Fabrizio Melarango, Yahia Nafea, Robert Martin, Angelo Minosse, Raimondo Pratico, Vincenti, Pesce, Fedeli, Sebastiani, Nanni, Savino, Andrea Rossi, Filiberto Marinelli, Puglia, Sordelli, Antonini, Andrea Iannilli, Pasquale Iavarone, Roberto Agostinelli, Valerio Giannoni, Fernando Boccadamo, Aristide Salvati, Annalisa Di Grigoli, Antonio Evangelisti, Marco Brecciaroli, Cardoso Wandenberg, Fabrizio Villamaina, Sandro Rossi, Fabrizio Di Somone, Debora Falasca, Elisabetta Serrano, Claudio Bandini, Bruno Piromallo, Maurizio Pesce, Mirko Capogrossi, Giovanni Barilotti, Stefano Petitti, Paolo Ricci, Vincenzo Curto,

Luci Di Luzio, Gianfrancesco Argiro', Magdi Gou Bial, Secondo Uffreduzzi, Fausto Menotti, Danilo Valdambri, Andrea Orfei, Daniele Silvestrini, Maurizio Borzi, Flavio Piromalli, Carlo Campanari, Volodymyr Lupu, Solution Car scarl, Paolo De Santis, Michele Rienzi, Roberta Rinaldi, BPS Autonoleggio scarl, Sebastiano Favara, Stefano Calabretta, Adriano Carducci, Giuseppa Gabriello, Modestino Capaccio, Mario Paruzza, Massimiliano Casu, Luciano Gulizia, Planet Service scarl, Fabio Belmonte, Fabrizio Romagnoli, Italo Ratta, Fabio Martella, Ilario Fiano, Coop Michelangelo, Michele Falcione, Roberto Natalizia, Claudio Botticelli, Odoardo Palombelli, Mario rondeoni, Massimiliano Dionisi, Luigi Vitrano, Stefano Iovino, Merella Micheciivo, Daniele Latorre, Walter Luccaferri, Bruno Iannone, Mariannina Tesone, Alessandro Polidoro, Giorgio Scortichini, Fabio Atturi, Leonardo Coop, Coop Sia A Srl, Marco Lucaferri, Roberto Turchetti, Corrado Mortillaro, Gianrico Lanternari, Sandro Baronciani, Ugo Mecchia, Flavio Meroni, Giuseppina Berchicci, Enrico Poddi, Nicola Solipacca, Franco Perazzola, Agostino Di Sciuolo, Sergio Angeletti, Patrizio Tesi, Fabio Carrozi, Tommaso Pagani, Marco Stivoli, Roberto Miglio, Professional Car Service Snc, Massimo Mongiovi, Roberto Corona, (C-419/12), Anitrav – Associazione Nazionale Imprese Trasporto Viaggiatori (C-420/12)

Toženi stranki: Roma Capitale, Regione Lazio (C-420/12)

Ob udeležbi: UGL Taxi – Unione Generale del Lavoro Taxi in drugih, Codacons – Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (C-420/12)

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio – Razlaga členov 26 PDEU, 49 PDEU, 90 PDEU in člena 3 PEU v povezavi s členom 4(3) PEU in členi od 3 PDEU do 6 PDEU, 101 PDEU in 102 PDEU – Storitve oddaje vozil z voznikom v najem – Nacionalna ureditev, ki za opravljanje te storitve določa dovoljenje, ki ga izda občina, in imetnikom takega dovoljenja nalaga, da mora biti kraj, kjer je vozilo navadno parkirano, na ozemlju občine, ki je izdala dovoljenje, ter da morajo na tem ozemlju imeti sedež in da se mora storitev tam začeti in končati

Izrek

Sodišče Evropske unije ni pristojno za odgovor na predloga za sprejetje predhodne odločbe, ki ju je vložilo Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Italija) z odločbama z dne 20. junija 2012 v združenih zadevah C-419/12 in C-420/12, v delu, v katerem se nanašata na razlago člena 49 PDEU. V delu, v katerem se navedena predloga nanašata na razlago drugih določb prava Unije, nista dopustna.

(¹) UL C 366, 24.11.2012.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 6. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel Oradea – Romunija) – SC Fatorie SRL proti Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor

(Zadeva C-424/12) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — DDV — Direktiva 2006/112/ES — Obrnjena davčna obveznost — Pravica do odbitka — Plačilo davka ponudniku storitev — Izpustitev obveznih podatkov — Plačilo nedolgovanega DDV — Izguba pravice do odbitka — Načelo davčne nevtralnosti — Načelo pravne varnosti)

(2014/C 93/17)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de Apel Oradea

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SC Fatorie SRL

Tožena stranka: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Curtea de Apel Oradea – Razlaga Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Izguba pravice do odbitka DDV, ker na računu ni navedeno, da se uporabi sistem obrnjene davčne obveznosti – Načelo pravne varnosti – Odločba o naložitvi plačila zneska napačno odbitega DDV ter obresti in kazni za zamudo po dokončni odločbi, s katero je bila priznana pravica do odbitka – Načelo davčne nevtralnosti – Plačilo DDV, ki ga je tretja oseba napačno navedla na računu – Neukrepanje davčnih organov za popravilo računa neobstoj možnosti naknadnega popravka

Izrek

1. V okoliščinah, kakršne so te v zadevi v glavni stvari, Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in načelo davčne nevtralnosti pri transakciji, za katero velja sistem obrnjene davčne obveznosti, ne nasprotujeta temu, da je prejemniku storitev odvzeta pravica do odbitka davka na dodano vrednost, ki ga je neutemeljeno plačal ponudniku storitev na podlagi nepravilno izdanega računa, tudi ko te napake ni mogoče popraviti zaradi stečaja navedenega ponudnika storitev.

2. Načelo pravne varnosti ne nasprotuje upravni praksi nacionalnih davčnih organov, ki so pred iztekom prekluzivnega roka preklicali odločbo, s katero so davčnemu zavezancu priznali pravica do odbitka DDV, in od njega na podlagi ponovnega nadzora zahtevali vračilo tega davka s pripadki zaradi zamude.

(¹) UL C 379, 8.12.2012.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 13. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Svea hovrätt – Švedska) – Nils Svensson, Sten Sjögren, Madelaine Sahlman, Pia Gadd proti Retriever Sverige AB

(Zadeva C-466/12) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Približevanje zakonodaj — Avtorska pravica in sorodne pravice — Direktiva 2001/29/ES — Informacijska družba — Usklajevanje določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic — Člen 3(1) — Priobčitev javnosti — Pojem — Spletne povezave („klikljive povezave“), s katerimi se omogoča dostop do zavarovanih del)

(2014/C 93/18)

Jezik postopka: švedščina

Predložitevno sodišče

Svea hovrätt

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Nils Svensson, Sten Sjögren, Madelaine Sahlman, Pia Gadd

Tožena stranka: Retriever Sverige AB

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Svea Hovrätt – Razlaga člena 3(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230) – Spletno mesto za iskanje in spremljanje, ki svojim naročnikom proti plačilu ponuja storitev dostopa do zavarovanih del – Ponujanje povezave na spletni strani, po kateri je mogoče priti do tega dela, s strani osebe, ki ni avtor navedenega dela ali njegovi pravni nasledniki

Izrek

1. Člen 3(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi je treba razlagati tako, da

to, da eno spletno mesto vsebuje klikljive povezave do del, ki so prosto dostopna na drugem spletnem mestu, ne pomeni priobčitev javnosti, kot je opredeljena v tej določbi.

2. Člen 3(1) Direktive 2001/29 je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da lahko država članica imetnikom avtorske pravice zagotavlja širše varstvo s tem, da določi, da pojem priobčitev javnosti zajema več dejanj, kot je določeno v tej določbi.

(¹) UL C 379, 8.12.2012.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG proti Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH

(Zadeva C-479/12) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Intelektualna lastnina — Modeli Skupnosti — Uredba (ES) št. 6/2002 — Členi 7(1), 11(2), 19(2), 88 in 89(1)(a) in (d) — Neregistrirani model Skupnosti — Varstvo — Razkritje javnosti — Novost — Tožba v zvezi s kršitvami — Dokazno breme — Zastaranje — Prekluzija — Uporabljivo pravo)

(2014/C 93/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: H. Gautzsch Großhandel GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Münchener Boulevard Möbel Joseph Duna GmbH

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Bundesgerichtshof – Razlaga člena 7(1), prvi stavek, členov 11(2), 19(2) in 89(1)(a) in (d) Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 142) – Pojem razkritja javnosti – Dokazno breme glede posnemanja neregistriranega modela – Model, predstavljen v razstavnem prostoru zunaj običajnega opazovanja poklica in razkrit podjetniku specializiranega sektorja brez pogoja zaupnosti – Zastaralni rok za pravico prepovedi uporabe tretjim subjektom – Zastaranje – Določitev prava, ki se uporabi za spore na področju ponarejanja in ničnosti modelov Skupnosti

Izrek

1. Člen 11(2) Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti je treba razlagati tako, da je mogoče šteti, da je lahko videz izdelka v normalnem poteku poslovanja utemeljeno postal znan specializiranim krogom zadevnega področja, ki delujejo v Evropski uniji, če so bile slike videza navedenega izdelka posredovane trgovcem, ki poslujejo v tem sektorju, kar mora ob upoštevanju okoliščin zadeve, v kateri odloča, preveriti sodišče za modele Skupnosti.
2. Člen 7(1), prvi stavek, Uredbe št. 6/2002 je treba razlagati tako, da videz neregistriranega izdelka, čeprav je postal dostopen tretjim osebam brez izrecnega ali neizrecnega pogoja zaupnosti, v normalnem poteku poslovanja ni mogel utemeljeno postati znan specializiranim krogom zadevnega področja, ki delujejo v Evropski uniji, če je bil dostopen zgolj enemu podjetju iz navedenega področja ali je bil razstavljen le v enem razstavnem prostoru podjetja, ki je zunaj ozemlja Unije, kar mora ob upoštevanju okoliščin zadeve, v kateri odloča, preveriti sodišče za modele Skupnosti.
3. Člen 19(2), prvi pododstavek, Uredbe št. 6/2002 je treba razlagati tako, da imetnik varovanega modela nosi dokazno breme, da je izpodbijana uporaba posledica posnemanja tega videza izdelka. Vendar mora sodišče za modele Skupnosti, če ugotovi, da se lahko, če se navedenemu imetniku naloži to dokazno breme, onemogoči ali čezmerno oteži predložitev tega dokaza, da bi zagotovilo spoštovanje načela učinkovitosti, za ublažitev teh težav uporabiti vsa procesnopravna sredstva, ki jih daje na voljo nacionalno pravo, če je treba pa tudi pravila nacionalnega prava v zvezi z urejanjem in olajšanjem dokaznega bremena.
4. Zastaranje in prekluzijo, ki ju je mogoče navesti v odgovoru na tožbo na podlagi členov 19(2) in 89(1)(a) Uredbe št. 6/2002, ureja nacionalno pravo, ki ga je treba uporabiti ob spoštovanju načel enakovrednosti in učinkovitosti.
5. Člen 89(1)(d) Uredbe št. 6/2002 je treba razlagati tako, da zahtevke, ki se nanašajo na uničenje ponarejenih izdelkov, ureja pravo – vključno z mednarodnim zasebnim pravom – države članice, v kateri pride do dejanj kršitve ali zagrožene kršitve. Za zahtevke, ki se nanašajo na povračilo škode, nastale zaradi dejavnosti storilca teh kršitev, ter na pridobitev informacij o teh dejavnostih, da bi se opredelilo škodo, se v skladu s členom 88(2) te uredbe uporablja nacionalno pravo sodišča za modele Skupnosti, ki obravnava zadevo, vključno z mednarodnim zasebnim pravom.

(¹) UL C 32, 2.2.2013.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 6. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal Central Administrativo Norte – Portugalska) – IPTM-Instituto Português e dos Transportes Marítimos proti Navileme-Consultadoria Náutica, Lda, Nautizende – Consultadoria Náutica, Lda

(Zadeva C-509/12) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Člena 52 PDEU in 56 PDEU — Svoboda opravljanja storitev — Izdaja dovoljenja za upravljanje rekreacijskega plovila — Pogoj stalnega prebivališča v državi izdajateljici — Omejitev za nerezidente — Zagotavljanje varnosti na morju — Javni red)

(2014/C 93/20)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitveno sodišče

Tribunal Central Administrativo Norte

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: IPTM-Instituto Português e dos Transportes Marítimos

Tožena stranka: Navileme-Consultadoria Náutica, Lda, Nautizende – Consultadoria Náutica, Lda

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunal Central Administrativo Norte – Portugalska – Razlaga členov 18 PDEU, 20 PDEU, 45 PDEU, 52 PDEU in 62 PDEU – Diskriminacija na podlagi državljanstva – Prosto gibanje oseb in svoboda opravljanja storitev – Omejitve – Določba, ki določa pogoj stalnega prebivališča na nacionalnem ozemlju za izdajo dovoljenja za upravljanje rekreacijskega plovila

Izrek

Člena 52 PDEU in 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta ureditvi države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki določa pogoj stalnega prebivališča na nacionalnem ozemlju za državljanke Unije, ki želijo, da jim ta država članica izda dovoljenje za upravljanje rekreacijskega plovila.

(¹) UL C 32, 2.2.2013.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 6. februarja 2014
(predlog za sprejetje predhodne odločbe Landgericht
Bonn – Nemčija) – Mōmax Logistik GmbH proti
Bundesamt für Justiz

(Zadeva C-528/12) ⁽¹⁾

*(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Pravo družb —
Direktiva 78/660/EGS — Objava letnih konsolidiranih raču-
novodskih izkazov nekaterih vrst družb — Uporaba pravil o
objavi teh računovodskih izkazov za družbe prava države
članice, ki pripadajo skupini, katere nadrejeno podjetje je
družba prava druge države članice)*

(2014/C 93/21)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Bonn

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Mōmax Logistik GmbH

Tožena stranka: Bundesamt für Justiz

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Landgericht Bonn – Razlaga člena 49 PDEU in člena 57(1) Četrte direktive Sveta z dne 25. Julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (78/660/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 21) – Pravica držav članic, da za odvisne družbe skupine, za katere se uporablja nacionalna zakonodaja, ne uporabljajo določb Direktive 78/660/EGS glede vsebine, revizije in objave letnih računovodskih izkazov, če je obvladujoča družba družba prava države članice – Ureditve države članice, ki to možnost določa, če je obvladujoča družba družba njenega prava, če je navedena družba družba prava druge države članice, pa to možnost izključuje

Izrek

Člen 57 Četrte direktive Sveta z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (78/660/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006, je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, v skladu s katero se določbe te direktive v zvezi z vsebino, revizijo in objavo letnih računovodskih izkazov za družbe, za katere velja zakonodaja države članice, ne uporabljajo le takrat, kadar tudi za nadrejeno podjetje velja zakonodaja navedene države.

⁽¹⁾ UL C 63, 2.3.2013.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 13. februarja 2014 –
Evropska komisija proti Italijanski republiki

(Zadeva C-596/12) ⁽¹⁾

*(Neizpolnitev obveznosti države — Kolektivni odpusti —
Pojem „delavci“ — Izključitev „vodstvenih delavcev“ —
Direktiva 98/59/ES — Člen 1(1) in (2) — Kršitev)*

(2014/C 93/22)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Enegren in C. Cattabriga, agenta)

Tožena stranka: Italijanska republika (zastopnika: G. Palmieri, agent, skupaj s S. Varonejem, avvocato dello Stato)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 1(1) in (2) Direktive Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 327) – Področje uporabe – Pojem delavcev – Vključitev vodstvenih delavcev v ta pojem

Izrek

1. Italijanska republika s tem, da je s členom 4(9) zakona št. 223 z dne 23. julija 1991 o pravilih glede brezposelnosti zaradi izpada dela, glede mobilnosti in nadomestila za brezposelnost, glede izvajanja direktiv Skupnosti, glede zagotavljanja delovne sile in glede drugih določb v zvezi s trgovom dela (legge n. 223 – Norme in materia di cassa integrazione, mobilità, trattamenti di disoccupazione, attuazione di direttive della Comunità europea, avviamento al lavoro ed altre disposizioni in materia di mercato del lavoro) kategorijo „vodstveni delavci“ izključila s področja uporabe postopka iz člena 2 Direktive Sveta 98/59/ES z dne 20. julija 1998 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi s kolektivnimi odpusti, ni izpolnila obveznosti iz člena 1(1) in (2) te direktive.
2. Italijanski republiki se naloži plačilo stroškov postopka.

⁽¹⁾ UL C 71, 9.3.2013.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 6. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Finanzgericht Düsseldorf – Nemčija) – Helm Düngemittel GmbH proti Hauptzollamt Krefeld

(Zadeva C-613/12) ⁽¹⁾

(Carinska unija in skupna carinska tarifa — Evro mediteranski sporazum z Egiptom — Člen 20 Protokola št. 4 — Dokazilo o poreklu — Potrdilo o gibanju blaga EUR.1 — Nadomestno potrdilo o gibanju blaga EUR.1, izdano, ko blago ni več pod nadzorom carinskega organa, ki je izdal potrdilo — Zavrnitev uporabe preferencialnega režima)

(2014/C 93/23)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Finanzgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Helm Düngemittel GmbH

Tožena stranka: Hauptzollamt Krefeld

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Finanzgericht Düsseldorf – Razlaga člena 20 protokola št. 4 Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Arabsko republiko Egipt na drugi strani (UL 2004, L 304, str. 39), kakor je bil spremenjen s Sklepom št. 1/2006 Pridružitvenega sveta EU-Egipt z dne 17. februarja 2006 (UL L 73, str. 1) - Delno potrdilo o gibanju blaga, izdano potem, ko blago ni bilo več pod nadzorom carinskega urada, ki je to potrdilo izdal

Izrek

Evro-mediteranski sporazum med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Arabsko republiko Egipt na drugi strani, podpisan v Luxembourgju 25. junija 2001, potrjen s Sklepom Sveta 2004/635/ES z dne 21. aprila 2004, je treba razlagati tako, da je egiptovsko poreklo blaga v smislu preferencialnega carinskega režima, vzpostavljenega s tem sporazumom, mogoče dokazati, tudi če je bilo blago ob prispetju v prvo državo članico razdeljeno zato, da bi se en del blaga odpremil v drugo državo članico, in nadomestno potrdilo o gibanju blaga EUR.1, ki so ga izdali carinski organi prve države članice za del tega blaga, odpremljenega v drugo državo članico, ni izpolnjevalo pogojev, določenih za izdajo takega potrdila, iz člena 20 Protokola št. 4 navedenega sporazuma o opredelitvi pojma „izdelki s poreklom“ in načinih upravnega sodelovanja, kakor je bil spremenjen s Sklepom št. 1/2006 Pridružitvenega sveta EU-Egipt z dne 17. februarja 2006.

Za predložitev takega dokaza je potrebno, da

— se preferencialno poreklo blaga, prvotno uvoženega iz Egipta, dokaže s potrdilom o gibanju blaga EUR.1, ki so ga izdali egiptovski carinski organi v skladu s tem protokolom, in

— uvoznik dokaže, da del blaga, razdeljenega v tej prvi državi članici in odpremljenega v drugo državo članico, ustreza delu blaga, uvoženega iz Egipta v prvo državo članico.

Predložitveno sodišče mora preveriti, ali so v postopku v glavni stvari ti pogoji izpolnjeni.

⁽¹⁾ UL C 101, 6.4.2003.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 6. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de la direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières proti Humeau Beaupreau SAS

(Zadeva C-2/13) ⁽¹⁾

(Skupna carinska tarifa — Tarifna uvrstitev — Kombinirana nomenklatura — Poglavje 64 — Uvoz elementov, potrebnih za izdelavo obutve, namenjene za športne aktivnosti — Tarifna številka 6404 — Obutev s podplati iz gume, plastične mase, iz usnja ali umetnega usnja in z zgornjim delom iz tekstilnih materialov — Tarifna številka 6406 — Deli obutve — Splošno pravilo 2(a) za razlago kombinirane nomenklature — Proizvod, ki ni kompleten ali končen, ima pa „bistvene značilnosti kompletnega ali končnega proizvoda“ — Proizvod, „predložen nesestavljen ali razstavljen“ — Pojasnjevalna opomba za razlago harmoniziranega sistema — „Montaža“ brez kakršne koli „obdelave za dokončanje izdelave elementov, namenjenih spojitvi“)

(2014/C 93/24)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de la direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Tožena stranka: Humeau Beaupreau SAS

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Cour de cassation (Francija) – Razlaga splošnega pravila 2(a) za razlago kombinirane nomenklature in točke 7 pojasnjevalnih opomb za razlago harmoniziranega sistema – Skupna carinska tarifa – Tarifna uvrstitev – Kombinirana nomenklatura – Postopek izdelave obutve – Montaža ali obdelava za dokončanje izdelave

Izrek

Splošno pravilo 2(a) za razlago kombinirane nomenklature iz Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi, v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja, je treba razlagati tako, da se zgornji del obutve, zunanji podplat in notranji podplat, kot proizvod, ki je predložen nesestavljen in ki ima bistvene značilnosti obutve, uvrščajo pod tarifno številko 6404 navedene kombinirane nomenklature, če je treba po uvozu teh elementov v zgornji del obutve vstaviti opetnik ter na zunanjem podplatu in zgornjem delu obutve opraviti kosmatenje zaradi njune spojite.

(¹) UL C 71, 9.3.2013.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 13. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administrativen sad Sofija-grad – Bolgarija) – Maks Pen EOOD proti Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика“ Sofija, nekdanji Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ Sofija

(Zadeva C-18/13) (¹)

(Obdavčenje — Skupni sistem davka na dodano vrednost — Direktiva 2006/12/ES — Odbitek vstopnega davka — Opravljene storitve — Nadzor — Dobavitelj, ki nima na voljo vseh potrebnih sredstev — Pojem davčna utaja — Obveznost ugotovitve davčne utaje po uradni dolžnosti — Zahteva po učinkovitem opravljanju storitev — Obveznost vodenja dovolj podrobnega knjigovodstva — Spori — Prepoved, da sodišče kazensko opredeli utajo in da postavi tožečo stranko v slabši položaj)

(2014/C 93/25)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Administrativen sad Sofia-grad

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Maks Pen EOOD

Tožena stranka: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna prakтика“ Sofija, nekdanji Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ Sofija

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Administrativen sad Sofija-grad – Razlaga členov 63, 178, prvi odstavek, točka (a), 226, prvi odstavek, točka 6, ter 242 in 273 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – pojem „davčna utaja“ – Navedba izvajalca, ki ne razpolaga z osebjem, stvarnimi viri in sredstvi, potrebnimi za opravljanje storitve, na računu – Neobstoj knjigovodskih dokazov – Izdaja ponarejenih dokumentov kot dokaz za to, da je bila storitev opravljena – Obveznost nacionalnega sodišča, da po uradni dolžnosti ugotovi obstoj davčne utaje – Pogojevanje pravice do odbitka za dejansko opravitvijo storitve – Zahteva skladnosti z mednarodnimi računovodskimi standardi, da se zadosti zahtevi vodenja dovolj podrobnega knjigovodstva, da omogoči preverjanje pravice do odbitka – Morebitna obveznost, da se na računu navedejo podatki o dejanskem opravljanju storitve – Nacionalna zakonodaja, ki določa, da je storitev opravljena takrat, ko so pogoji za priznanje prihodkov od te storitve izpolnjeni v skladu z ustreznimi davčnimi predpisi

Izrek

1. Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da bi davčni zavezanec odbil davek na dodano vrednost, ki je naveden na računih, ki jih je izdal izvajalec, če se, čeprav je bila storitev opravljena, izkaže, da storitev dejansko ni opravil ta izvajalec ali njegov podizvajalec, predvsem ker zadnjenavedeni nima potrebnega osebja, stvarnih virov in sredstev, in da stroški za njeno opravljanje niso dokazani v njihovih računovodskih izkazih ter da se je identiteta oseb, ki so nekatere dokumente podpisali v imenu izvajalcev, izkazala za netočno, če sta izpolnjena dva pogoja, in sicer da ta dejstva pomenijo goljufivo ravnanje in da je dokazano, da je ob upoštevanju teh objektivnih elementov, ki so jih predložili davčni organi, davčni zavezanec vedel ali bi moral vedeti, da je bila transakcija, na katero se sklicuje pri utemeljitvi pravice do odbitka, povezana s to goljufijo, kar mora preveriti predložitevno sodišče.

2. Kadar so nacionalna sodišča na podlagi nacionalnega prava dolžna ali pristojna upoštevati pravne razloge, ki izhajajo iz zavezujočega predpisa nacionalnega prava, morajo to storiti ob upoštevanju zavezujočega predpisa prava Unije, kot je ta, ki zahteva, da nacionalni organi in nacionalna sodišča pravico do odbitka DDV zavrnejo, če se na podlagi objektivnih elementov ugotovi, da se je na to pravico sklicevalo z goljufijo ali z zlorabo. Ta sodišča morajo pri presoji, ali gre pri uveljavljanju te pravice do odbitka za goljufijo ali zlorabo, razlagati nacionalno pravo, kolikor je mogoče, ob

upoštevanju besedila in namena Direktive 2006/112, da bi se dosegel v njej določen rezultat, zaradi česar morajo narediti vse, kar je v njihovi pristojnosti, upoštevajoč pri tem celotno notranje pravo in ob uporabi načinov razlage, ki jih to priznava.

3. Direktivo 2006/112, ki v skladu s členom 242 zahteva, naj vsak davčni zavezanec vodi podrobno knjigovodstvo, da sta mogoča uporaba DDV in nadzor davčnega organa, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da zadevna država članica ob upoštevanju omejitev iz člena 273 te direktive zahteva, naj vsak davčni zavezanec v zvezi s tem spoštuje vse nacionalne računovodske predpise, ki določajo usklajenost z mednarodnimi računovodskimi standardi, če ne presegajo to, kar je potrebno za doseganje ciljev pravnega pobiranja davka ter preprečevanja goljufij. V zvezi s tem Direktiva 2006/112 nasprotuje nacionalni določbi, v skladu s katero je storitev opravljena takrat, ko so izpolnjeni pogoji za priznanje prihodkov od zadevne storitve.

(¹) UL C 79, 16.3.2013.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 13. februarja 2014 – Madžarska proti Evropski komisiji, Slovaški republik

(Zadeva C-31/13 P) (¹)

(Pritožba — Zaščitene geografske označbe — Uredba (ES) št. 1234/2007 — Register zaščiteneh označb porekla in zaščiteneh geografskih označb za vino — Podatkovna zbirka E-Bacchus — Tokaj)

(2014/C 93/26)

Jezik postopka: madžarščina

Stranke

Pritožnica: Madžarska (zastopnika: M. Z. Fehér in K. Szijjártó, agenta)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija (zastopniki: V. Bottka, B. Schima in B. Eggers, agenti), Slovaška republika (zastopnica: B. Riczióvá, agentka)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 8. novembra 2012 v zadevi Madžarska proti Komisiji (T-194/10), s katero je Splošno sodišče kot nedopustno zavrnilo tožbo za razglasitev ničnosti vpisa zaščitene označbe porekla „Vinohradniška oblast Tokaj“, v kateri je kot država izvora navedena Slovaška, v elektronski register zaščiteneh označb porekla in geografskih označb za vina (podatkovna zbirka E-Bacchus) –

Pravni učinki vpisa v E-Bacchus – Obveznost obrazložitve – Načela dobrega upravljanja, lojalnega sodelovanja in pravne varnosti

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Madžarski se naloži plačilo stroškov.
3. Slovaška republika nosi svoje stroške.

(¹) UL C 71, 09.03.2013.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 13. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale civile di Roma – Italija) – Mediaset SpA proti Ministero dello Sviluppo Economico

(Zadeva C-69/13) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Državne pomoči — Subvencioniranje nakupa ali najema digitalnih sprejemnikov — Odločba Komisije, s katero je sistem pomoči razglašen za nezakonit in nezdržljiv s skupnim trgov — Zagotovitev vračila — Določitev zneska za vračilo — Vloga nacionalnega sodišča — Upoštevanje stališč Komisije pri izvrševanju njene odločbe s strani nacionalnega sodišča — Načelo lojalnega sodelovanja)

(2014/C 93/27)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale civile di Roma

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Mediaset SpA

Tožena stranka: Ministero dello Sviluppo Economico

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunale civile di Roma – Vračilo nezakonitih državnih pomoči – Določitev zneska za vračilo – Odločba Komisije o merilih za določitev tega zneska – Sodba Sodišča, s katero je nacionalnemu sodišču dodeljena pristojnost za presojo primernosti meril, ki jih je določila Komisija – Polje proste presoje nacionalnega sodišča

Izrek

1. Čeprav je predložitevno sodišče pri tem, da zagotavlja izvršitev odločbe Evropske komisije, s katero je sistem pomoči razglašen za nezakonit in nezdržljiv z notranjim trgov in je odrejena zagotovitev vračila zadevnih pomoči, ne da bi bili opredeljeni posamezni prejemniki teh pomoči in določeni natančni zneski, ki jih je treba vrniti, vezano na to odločbo, pa ni vezano na stališča, ki jih je navedena institucija izrazila v zvezi z izvrševanjem navedene odločbe. Vendar mora nacionalno sodišče v skladu z načelom lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) PEU ta stališča upoštevati kot element presoje v sporu, o katerem odloča.
2. Nacionalno sodišče lahko pri določitvi natančnih zneskov pomoči, ki jih je treba vrniti – če Evropska komisija v odločbi, s katero je sistem pomoči razglasila za nezakonit in nezdržljiv z notranjim trgov, ni niti opredelila posameznih prejemnikov zadevnih pomoči niti ni določila natančnih zneskov za vračilo – ugotovi, ne da bi to vplivalo na veljavnost odločbe Komisije in obveznost vračila zadevnih pomoči, da je znesek pomoči, ki ga je treba vrniti, enak nič, če to izhaja iz izračunov, opravljenih na podlagi vseh upoštevanih elementov, s katerimi je seznanjeno.

(¹) UL C 147, 25.5.2013.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 6. februarja 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Højesteret – Danska) – Martin Blomqvist proti Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA

(Zadeva C-98/13) (¹)

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Uredba (ES) št. 1383/2003 — Ukrepi za preprečitev sprostitev ponarejenega in piratskega blaga v promet — Člen 2 — Področje uporabe Uredbe — Prodaja ponarejene ročne ure prek spleta iz tretje države posamezniku s prebivališčem v državi članici za lastno uporabo — Zaseg ročne ure s strani carinskih organov ob njenem vnosu na ozemlje države članice — Zakonitost zasega — Pogoji — Pogoji glede kršitve pravic intelektualne lastnine — Direktiva 2001/29/ES — Člen 4 — Javno distribuiranje — Direktiva 2008/95/ES — Člen 5 — Uredba (ES) št. 207/2009 — Člen 9 — Uporaba v gospodarskem prometu)

(2014/C 93/28)

Jezik postopka: danščina

Predložitevno sodišče

Højesteret

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Martin Blomqvist

Toženi stranki: Rolex SA, Manufacture des Montres Rolex SA

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Højesteret – Razlaga člena 4(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230), člena 5(1) in (3) Direktive 2008/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL L 299, str. 25), člena 9(1) in (2) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1) ter člena 2(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 1383/2003 z dne 22. julija 2003 o carinskem ukrepanju zoper blago, glede katerega obstaja sum, da krši določene pravice intelektualne lastnine, in o ukrepih, ki jih je treba sprejeti zoper blago, glede katerega je ugotovljeno, da je kršilo take pravice (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 13, str. 469) – Ukrepi za preprečitev sprostitev ponarejenega in piratskega blaga v promet – Posameznik s prebivališčem v državi članici, ki je prek spletnega mesta prodajalca iz tretje države kupil ponarejeno ročno uro za lastno uporabo – Zaseg navedene ročne ure, ki je bila kupcu poslana po pošti, ter prekinitve sprostitev te ročne ure v promet s strani organov navedene države članice

Izrek

Uredbo Sveta (ES) št. 1383/2003 z dne 22. julija 2003 o carinskem ukrepanju zoper blago, glede katerega obstaja sum, da krši določene pravice intelektualne lastnine, in o ukrepih, ki jih je treba sprejeti zoper blago, glede katerega je ugotovljeno, da je kršilo take pravice, je treba razlagati tako, da imetnik pravice intelektualne lastnine na blagu, ki se osebno, ki prebiva na ozemlju države članice, proda prek spletne trgovine v tretji državi, uživa ob vnosu tega blaga na ozemlje te države članice varstvo, ki mu je podeljeno z navedeno uredbo, že zgolj na podlagi nakupa navedenega blaga. Za to ni potrebno, da bi bilo zadevno blago pred prodajo poleg tega predmeta ponudbe za prodajo ali oglaševanja, naslovljenega na potrošnike v tej državi.

(¹) UL C 129, 4.5.2013.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 13. februarja 2014 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-139/13) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Območje svobode, varnosti in pravice — Standardi za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listih in potovalnih dokumentih, ki jih izdajo države članice — Uredba (ES) št. 2252/2004 — Biometrični potni list — Vključitev prstnih odtisov — Neizvršitev — Neizdaja v roku)

(2014/C 93/29)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Maidani in G. Wils, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija (zastopnika: J.-C. Halleux in L. Van den Broeck, agenta)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 6 Uredbe Sveta (ES) št. 2252/2004 z dne 13. decembra 2004 o standardih za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listih in potovalnih dokumentih, ki jih izdajo države članice (UL L 385, str. 1) – Biometrični potni listi s prstnimi odtisi – Neizdaja takih potnih listov v roku, določenem z navedeno uredbo

Izrek

1. Kraljevina Belgija s tem, da v predpisanem roku ni zadostila tehničnim zahtevam v zvezi z izdajo biometričnih potnih listov s prstnimi odtisi v skladu z določbami Odločbe Komisije C(2006) 2909 z dne 28. junija 2006, ni izpolnila obveznosti iz člena 6 Uredbe Sveta (ES) št. 2252/2004 z dne 13. decembra 2004 o standardih za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listih in potovalnih dokumentih, ki jih izdajo države članice.

2. Kraljevini Belgiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 156, 1.6.2013.

Tožba, vložena 10. decembra 2013 – Evropska komisija proti Italijanski republiki

(Zadeva C-653/13)

(2014/C 93/30)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Recchia, E. Sanfrutos Cano, agenta)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predlog tožeče stranke

— ugotovi naj se, da Italijanska republika ni izpolnila obveznosti iz člena 260(1) PDEU s tem, da ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za izvršitev sodbe Sodišča Evropske unije z dne 4. marca 2010 v zadevi C-297/08, v kateri je bilo ugotovljeno, da Italijanska republika s tem, da glede dežele Kampanije ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za zagotovitev take predelave ali odstranjevanja odpadkov, ki ne ogroža zdravja ljudi in ne škoduje okolju, in zlasti ker ni vzpostavila celovitega in primernega omrežja obratov za odstranjevanje, ni izpolnila obveznosti iz členov 4 in 5 Direktive 2006/12/ES (¹) o odpadkih;

— Italijanski republiki naj se naloži, da Komisiji plača dnevno denarno kazen v višini 256 819,2 EUR (kar ustreza

85 606,4 EUR na dan za vsako kategorijo obratov) z morebitnim odbitkom na podlagi predlagane formule degresije od dneva ko bo razglašena sodba v tej zadevi dokler ne bo izvršena sodba v zadevi C-297/08;

— Italijanski republiki naj se naloži, da Komisiji plača pavšalni znesek, ki je rezultat zmnožka dnevne denarne kazni v višini 28 089,6 EUR s številom dni trajanja kršitve od dneva razglasitve sodbe v zadevi C-297/08 do razglasitve sodbe v tej zadevi,

— Italijanski republiki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Italija naj ne bi sprejela potrebnih ukrepov za izvršitev sodbe Sodišča v zadevi C-297/08. Predlagana sankcija (dnevna denarna kazen in pavšalni znesek) naj bi bila prilagojena teži in trajanju kršitve upoštevala pa naj bi potreba po zagotovitvi odvrtačilnega učinka sankcije zaradi preprečevanja povratništva.

(¹) Direktiva 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih (UL L 114, str. 9).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal do Comércio de Lisboa (Portugalska) 16. decembra 2013 – Estado português proti Massa Insolvente do Banco Privado Português SA, v stečaju

(Zadeva C-667/13)

(2014/C 93/31)

Jezik postopka: portugalsščina

Predložitveno sodišče

Tribunal do Comércio de Lisboa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Estado português

Tožena stranka: Massa Insolvente do Banco Privado Português SA, v stečaju

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je sklep (¹) pomanjkljivo obrazložen, ker:

a) ne navaja razloga, zaradi katerega garancija, ki jo je dala portugalska država, prizadene trgovino med državami članicami?

b) ne pojasnjuje razloga, zaradi katerega je bila pomoč, ki je bila dodeljena v obliki garancije in za katero je bilo najprej ugotovljeno, da spada pod člen 107(3), nato razglašena za nezdržljivo s skupnim trgovom?

2. Ali je v sklepu podano protislovje med obrazložitvijo in izrekom glede datuma, od katerega se [pomoč] šteje za nezakonito: od 5. decembra 2008 ali od 5. junija 2009?
3. Ali je sklep v nasprotju s členom 107(1) PDEU, ker dodeljena pomoč ni prizadela trgovine med državami članicami, ob upoštevanju zlasti namena posojila in njegove dejanske uporabe ter dejstva, da prejemnica od 1. decembra 2008 ne opravlja svoje dejavnosti?
4. Ali je sklep v nasprotju s členom 107(3) PDEU, ker je bila pomoč namenjena odpravljanju resne motnje v gospodarstvu države članice in je v tem delu združljiva s skupnim režimom?
5. Ali odstavka 1 in 2 [člena 14] Uredbe št. 65[9]/1999 ⁽²⁾ nasprotujeta temu, da se v konkretnem primeru uporabi določba o zmanjšanju zneska, ki ga je treba izterjati, če ta določba nediskriminatorno velja za vse terjatve insolventne družbe?

-
- ⁽¹⁾ Sklep Komisije 2011/346/EU z dne 20. julija 2010 o državni pomoči C 33/09 (ex NN 57/09, CP 191/09), ki jo izvaja Portugalska v obliki državne garancije banki BPP (notificirano pod dokumentarno številko C(2010) 4932) (UL L 159, str. 95).
- ⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Španija) 27. januarja 2014 – Subdelegación del Gobierno en Guipuzkoa – Extranjeria proti Samirju Zaizouneju

(Zadeva C-38/14)

(2014/C 93/32)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Subdelegación del Gobierno en Guipuzkoa - Extranjeria

Tožena stranka: Samir Zaizoune

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člena 4(2) in (3) ter 6(1) Direktive 2008/115/ES ⁽¹⁾ ob upoštevanju načel lojalnega sodelovanja in polnega učinka direktiv razlagati tako, da nasprotujeta ureditvi, kakršna je sporna nacionalna ureditev iz postopka v glavni stvari ter sodne prakse, ki jo razlaga, in v skladu s katero je mogoče

nezakonito prebivanje tujca kaznovati izključno z denarno kaznijo, ki je poleg tega nezdržljiva s sankcijo odstranitve?

-
- ⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, str. 98).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italija) 3. februarja 2014 – CASTA in drugi proti A.S.L. di Ciriè, Chivasso e Ivrea (ASL TO4) e Regione Piemonte

(Zadeva C-50/14)

(2014/C 93/33)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Consorzio Artigiano Servizio Taxi e Autonoleggio (CASTA), Galati Lucimorto Roberto – Autonoleggio Galati, Seren Bernardone Guido – Autonoleggio Seren Guido

Toženi stranki: Azienda Sanitaria Locale di Ciriè, Chivasso e Ivrea (ASL T04), Regione Piemonte

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali pravo Unije na področju javnih naročil – v obravnavanem primeru gre za izključena javna naročila ter splošna načela svobodne konkurence, prepovedi diskriminacije, preglednosti in sorazmernosti – nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki omogoča neposredno oddajo storitev prevoza v zdravstvu prostovoljskim združenjem, ki so organizirana na podlagi opravljanja brezplačnih storitev in proti povračilu dejanskih stroškov?
2. Če se za tovrstno oddajo šteje, da je združljiva s pravom Skupnosti, ali je potrebna predhodna primerjava ponudb več enakih subjektov (če je to primerno tudi na ravni Skupnosti), ki so upravičenci do neposredne oddaje, da bi se omejilo tveganje predložitve neučinkovitih ali neustreznih stroškov, in ali je torej treba nacionalno zakonodajo, ki dovoljuje neposredno oddajo, razlagati v tem smislu?
3. Če se za tovrstno oddajo šteje, da je združljiva s pravom Skupnosti, ali morajo biti prostovoljska združenja, ki so upravičena do neposredne oddaje, glede vzporednega vstopa na trg podvržena natančnim mejam v odstotnih deležih in ali je treba nacionalni predpis, ki predpisuje postranskost poslovnih dejavnosti teh združenj, razlagati v tem smislu?

Tožba, vložena 6. februarja 2014 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-60/14)

(2014/C 93/34)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: B. Stromsky in I. Zervas)

Tožena stranka: Helenska republika

Predlogi tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Helenska republika s tem, da v določenem roku ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za izterjavo državne pomoči, nezakonito dodeljene igralnici v Solunu, igralnici Mont Parnés in igralnici na Krfu, in da vsekakor Komisije ni primerno obvestila o natančnem znesku (glavnica in obresti), ki ga je treba izterjati od vseh upravičencev do nezakonitih državnih pomoči, in o drugih ukrepih, ki jih je sprejela na podlagi člena 4 sklepa Komisije z dne 24. maja 2011⁽¹⁾, ni izpolnila obveznosti iz Pogodbe o delovanju Evropske unije in členov 2, 3 in 4 navedenega sklepa;

— Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Helenska republika bi morala nezakonito državno pomoč izterjati do 25. septembra 2011.
2. Helenska republika bi morala do 25. julija 2011 Komisijo obvestiti o načrtovanih ukrepih za izterjavo nezakonite državne pomoči in o natančnem znesku, ki ga je treba izterjati.
3. Helenska republika ni nobene od teh obveznosti izpolnila v določenem roku.

⁽¹⁾ Sklep Komisije z dne 24. maja 2011 o državni pomoči Grčije nekaterim grškim igralnicam (državna pomoč C 16/10 (ex NN 22/10, ex CP 318/09)) (UL L 285, str. 25).

Tožba, vložena 10. februarja 2014 – Svet Evropske unije proti Evropski komisiji

(Zadeva C-73/14)

(2014/C 93/35)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: A. Westerhof Löfflerová, E. Finnegan, R. Liudvinavičiute-Cordeiro, agenti)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

- Razglasitev ničnosti sklepa Komisije z dne 29. novembra 2013, da se Sodišču za pomorsko pravo v zadevi 21⁽¹⁾ predloži „Pisno izjavo Evropske komisije v imenu Evropske unije“; in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Svet s tožbo predlaga razglasitev ničnosti sklepa Komisije z dne 29. novembra 2013, da se Sodišču za pomorsko pravo v zadevi 21 predloži „Pisno izjavo Evropske komisije v imenu Evropske unije“ (izpodbijan sklep).
2. Svet meni, da je izpodbijani sklep, ki ga je Komisija posredovala brez odobritve Sveta in zoper njegovo voljo, nezakonit, ker krši temeljna načela prava Unije, določena v Pogodbah.
3. Svet v podporo svoji ničnostni tožbi zoper izpodbijani sklep navaja dva razloga.
4. Prvič, Komisija je s sprejetjem izpodbijanega sklepa kršila načelo delitve pristojnosti iz člena 13(2) PEU in, posledično, načelo institucionalnega ravnotežja (prvi tožbeni razlog). S prvim delom prvega tožbenega razloga Svet trdi, da naj bi bilo Sodišče za pomorsko pravo organ, ki so ga ustanovili Združeni narodi in sprejema akte, ki imajo pravni učinek. Posledično bi moral Svet izraziti stališče v imenu Unije, v skladu s členom 218(9) PDEU. Z drugim delom prvega pritožbenega razloga Svet trdi, da je Komisija v vsakem primeru kršila člen 16(1) PEU, s tem da si je prisvojila pristojnosti, ki bi jih v skladu z določbami Pogodbe imel samo Svet.
5. Drugič, Komisija naj bi s svojim ravnanjem, ki je imelo za posledico sprejetje izpodbijanega sklepa, kršila načelo lojalnega sodelovanja iz člena 13(2) PEU (drugi tožbeni razlog).

⁽¹⁾ Svet s tem ne predlaga razglasitev ničnosti stališča Komisije pred Sodiščem za pomorsko pravo.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 12. februarja 2014 – Oetker Nahrungsmittel proti UUNT (La qualité est la meilleure des recettes)

(Zadeva T-570/11) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Predlog za registracijo besedne znamke Skupnosti „La qualité est la meilleure des recettes“ — Znamka, ki jo sestavlja oglasni slogan — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2014/C 93/36)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG (Bielefeld, Nemčija) (zastopnik: F. Graf von Stosch, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: K. Klüpfel in A. Schifko, zastopnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo velikega odbora za pritožbe UUNT z dne 8. julija 2011 (zadeva R 1798/2010-G) o predlogu za registracijo besednega znaka „La qualité est la meilleure des recettes“ za znamko Skupnosti

Izrek

- Tožba se zavrne.
- Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 13, 14.1.2012.

Sodba Splošnega sodišča z dne 12. februarja 2014 – Beco proti Komisiji

(Zadeva T-81/12) ⁽¹⁾

(Damping — Uvoz pritrtilnih elementov iz nerjavnega jekla s poreklom iz Kitajske in Tajvana — Prošnja za vračilo pobranih dajatev — Člen 11(8), drugi pododstavek, Uredbe (ES) št. 1225/2009 — Pravna varnost)

(2014/C 93/37)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Beco Metallteile-Handels GmbH (Spaichingen, Nemčija) (zastopnik: T. Pfeiffer, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: H. van Vliet in T. Maxian Rusche, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2011) 9112 final z dne 13. decembra 2011 o zavrnitvi prošnje za vračilo protidampinskih dajatev na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz nerjavnega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Tajvana.

Izrek

- Sklep Komisije C(2011) 9112 final z dne 13. decembra 2011 o zavrnitvi prošnje za vračilo protidampinskih dajatev na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz nerjavnega jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Tajvana se razglasi za ničen.
- Evropski komisiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 118, 21.4.2012.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. februarja 2014 – Demon International proti UUNT – Big Line (DEMON)

(Zadeva T-380/12) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Skupnostna figurativna znamka DEMON — Prejšnja mednarodna besedna znamka DEMON — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost proizvodov — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) in člen 53(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2014/C 93/38)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Demon International, LC (Orem, Utah, Združene države) (zastopnik: T. Krüger, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: sprva F. Mattina, nato L. Rampini, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Big Line Sas di Graziani Lorenzo (Thiene, Italija) (zastopnik: B. Osti, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 20. junija 2012 (zadeva R 1845/2011-4) glede postopka za ugotovitev ničnosti med Demon International LC in Big Line Sas di Graziani Lorenzo

Izrek

1. Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 20. junija 2012 (zadeva R 1845/2011-4) se razveljavi v delu, v katerem je delno razveljavljena odločba oddelka za izbris in zavrnen predlog za ugotovitev ničnosti znamke skupnosti št. 6 375 398 za „maske za smučanje“ in „maske za snowboard“.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Demon International LC in Big Line Sas di Graziani Lorenzo nosita lastne stroške, vključno s stroški, priglašeni pred odborom za pritožbe.
4. UUNT nosi svoje stroške.

(¹) UL C 331, 27.10.2012.

Sodba Splošnega sodišča z dne 12. februarja 2014 – dm-drogerie markt proti UUNT – Semtee (CALDEA)

(Zadeva T-26/13) (¹)

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Predlog za registracijo besedne znamke Skupnosti CALDEA — Prejšnja mednarodna besedna znamka — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Neobstoj podobnosti znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2014/C 93/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Nemčija) (zastopniki: O. Bludovsky, B. Beinert in A. Bender, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: P. Geroulakos, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Semtee (Escaldes Engornay, Andora)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNTz dne 10. oktobra 2012 (zadeva R 2432/2011-1) glede postopka z ugovorom med dm drogerie markt GmbH & Co. KG in Semtee

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. dm-drogerie markt GmbH & Co. KG nosi stroške postopka.

(¹) UL C 86, 23.3.2013.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 20. januarja 2014 – Romonta proti Komisiji

(Zadeva T-614/13 R)

(Začasna odredba — Okolje — Direktiva 2003/87/ES — Sistem izmenjave pravic do emisije toplogrednih plinov — Brezplačno dodeljevanje pravic do emisije od leta 2013 — Predlog za ugotovitev pretirane strogosti — Neobstoj nujnosti)

(2014/C 93/40)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Romonta GmbH (Amsdorf, Seegebiet Mansfelder Land, Nemčija) (zastopniki: I. Zenke, M. Vollmer, C. Telschow in A. Schulze, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: E. White, C. Hermes in K. Herrmann, zastopniki)

Predmet

Predlog za odlog izvršitve člena 1(1) Sklepa Komisije 2013/448/EU z dne 5. septembra 2013 v zvezi z nacionalnimi izvedbenimi ukrepi za prehodno brezplačno dodeljevanje pravic do emisije toplogrednih plinov v skladu s členom 11(3) Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 240, str. 270), in sicer v delu, v katerem je zavrnjena dodelitev pravic do emisije na podlagi pretirane strogosti.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 24. decembra 2013 – Deloitte Consulting proti Komisiji

(Zadeva T-688/13)

(2014/C 93/41)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Deloitte Consulting CVBA (Diegem, Belgija) (zastopnika: K. De hoonis in N. Korogiannakis, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost sklepa tožene stranke, s katerim je bila tožeča stranka izbrana kot četrti ponudnik v okviru kaskadnega sistema za javni razpis DIGIT/R2/PO/2013/004 – storitve svetovanja, primerjalnih analiz in visoke ravni svetovanja na področju informacijske in komunikacijske tehnologije (ABC III) (sklop 2) in ki je bil tožeči stranki vročen z dopisom z dne 15. oktobra 2013, ter s katerim je bilo naročilo oddano konzorciju PWC-EVERIS kot prvemu ponudniku, konzorciju KPMG-TRASYS-KURT SALMON kot drugemu ponudniku in konzorciju CGI Accenture kot tretjemu ponudniku;
- razglasi ničnost izpodbijanega sklepa vsaj v delu, v katerem ni bil izločen prvi ponudnik v okviru kaskadnega sistema PWC-EVERIS, ker je informacije o finančni ponudbi vključil v svojo tehnično ponudbo;
- naloži toženi stranki, naj tožeči stranki plača odškodnino zaradi nedodelitve naročila ali podredno zaradi izgube možnosti na podlagi zadevnega postopka javnega razpisa;
- naloži toženi stranki, naj plača stroške tožeče stranke v povezavi s to tožbo.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve in nerazkritje relativnih prednosti izbranih ponudnikov – člen 113(2) Finančne uredbe in člen 161(2) in (3) Delegirane uredbe, in kršitev bistvene procesne zahteve – načelo pravice do učinkovitega pravnega sredstva;
 - Čeprav je predmet naročila tehnično zelo zapleten in strateško pomemben, je vsebina izvlečkov ocenjevalnega poročila kratka, površna, preprosta, brez navedb prednosti in slabosti ocenjenih ponudnikov, navajajoč zgolj „usposobljenosti“ brez kakršnegakoli opisa vsebine odgovora. Za nekatera podrejena merila niso nikakor obrazložene ocene ponudnikov, komentarji ocenjevalne komisije pa so pogosto v neskladju z ocenami, ki so jih prejeli različni ponudniki. Pomanjkljivosti obrazložitve izpodbijanega sklepa onemogočajo sodni nadzor nad njim, zaradi česar je kršeno načelo pravice do učinkovitega pravnega sredstva.

2. Drugi tožbeni razlog: kršitev obveznosti uporabe jasnih meril za oddajo, ki omogočajo objektivno oddajo naročila; kršitev razlikovanja med merili za izbor in merili za oddajo;
 - Tehnične specifikacije vsebujejo veliko nejasnih podrejenih meril. Zato si razumno obveščeni in običajno skrbni ponudniki ne morejo razložiti posameznih meril za oddajo. Ni jasno navedeno, kaj je boljši ali slabši pristop niti ni kvalitativnega elementa, kateri dejavniki lahko povzročijo boljši ali slabši rezultat. Poleg tega ocenjevalno poročilo napotuje na merila za izbor, ki so bila uporabljena za ocenjevanje tehničnih ponudb ponudnikov.
3. Tretji tožbeni razlog: nespoštovanje določil specifikacij za ponudbe. Kršitev načel preglednosti in dobrega upravljanja – Kršitev navodil ponudnikom – navedba cene v tehnični ponudbi;
 - Eden od izbranih ponudnikov je v tehničnem delu ponudbe razkril pomembne finančne elemente, zaradi česar je ta nedopustna, saj pomeni kršitev posebnih določil specifikacij za ponudbe in načela prepovedi diskriminacije ter Navodil za oddajo javnih naročil DIGIT, ki se uporabijo za obravnavano zadevo.
4. Četrti tožbeni razlog: kršitev člena 107(1a) Finančne uredbe in oddelka 5.2.3.2. specifikacij za ponudbe – navzkrižje interesov
 - V skladu s členom 107 Finančne uredbe bi morala tožena stranka to, ali med ponudniki obstaja navzkrižje interesov, preveriti med postopkom za oddajo okvirnega naročila, ne pa to posamično presoditi med izvršitvijo okvirnega naročila, za kar se zavzema. Vsak ponudnik, pri katerem bi bilo mogoče ugotoviti navzkrižje interesov, kakor je bilo opisano med postopkom oddaje, bi moral biti izključen pred oddajo okvirnega naročila, ne pa, za kar se v obravnavani zadevi zavzema tožena stranka, na podlagi posamične presoje med izvršitvijo naročila. Oddelek 5.2.3.2. specifikacij za ponudbe pomeni še strožjo zahtevo kot navzkrižje interesov, kot je opredeljen v členu 107 Finančne uredbe. Glede na zgornje navedbe bi morala tožena stranka zavrniti nekatere od izbranih ponudnikov.

Tožba, vložena 31. decembra 2013 – Mikhalchanka proti Svetu

(Zadeva T-693/13)

(2014/C 93/42)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Aliaksei Mikhalchanka (Minsk, Belorusija) (zastopnik: M. Michalaukas, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Sveta 2013/534/SZVP z dne 29. oktobra 2013 o spremembi Sklepa Sveta 2012/642/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Belorusiji v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglasi za ničen;
- Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1054/2013 z dne 29. oktobra 2013 o izvajanju člena 8a(1) Uredbe št. 765/2006 o omejevalnih ukrepih proti Belorusiji v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglasi za nično;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do obrambe, ker Svet ni spoštoval predhodnega kontradiktornega postopka.
2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na pomanjkljivo obrazložitev, ker obrazložitev aktov tožeči stranki ne omogoča izpodbijanja njihove veljavnosti pred Splošnim sodiščem, temu pa ne izvajanja nadzora nad njihovo zakonitostjo.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na napako pri presoji, ker izpodbijani akt ni utemeljen z nobenimi dejstvi.
4. Četrti tožbeni razlog se nanaša na neupoštevanje načela sorazmernosti, zlasti v zvezi z omejitvijo vstopa na in tranzita prek ozemlja Evropske unije.

Tožba, vložena 31. decembra 2013 – Ipatau proti Svetu

(Zadeva T-694/13)

(2014/C 93/43)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Vadzim Ipatau (Minsk, Belorusija) (zastopnik: M. Michalaukas, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Sklep Sveta 2013/534/SZVP z dne 29. oktobra 2013 o spremembi Sklepa 2012/642/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Belorusiji, razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1054/2013 z dne 29. oktobra 2013 o izvajanju člena 8a(1) Uredbe (ES) št. 765/2006 o omejevalnih ukrepih v zvezi z Belorusijo razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja štiri tožbene razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni tožbenim razlogom iz zadeve Mikhalchanka proti Svetu (T-693/13).

Tožba, vložena 27. decembra 2013 – Kinnarps proti UUNT (MAKING LIFE BETTER AT WORK)

(Zadeva T-697/13)

(2014/C 93/44)

Jezik postopka: švedščina

Stranki

Tožeča stranka: Kinnarps AB (Falköping, Švedska) (zastopnik: M. Wahlin, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi

- Odločba drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 28. oktobra 2013 v zadevi R 2272/2012-2 naj se razveljavi;
- razglasi naj se, da ima znamka tožeče stranke MAKING LIFE BETTER AT WORK glede zadevnih proizvodov in storitev potreben razlikovalni učinek za registracijo kot znamke Skupnosti;
- UUNT naj se naloži plačilo stroškov tožeče stranke postopka pred Splošnim sodiščem in pred UUNT.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavljena znamka Skupnosti: besedna znamka „MAKING LIFE BETTER AT WORK“ za proizvode in storitve iz razredov 16, 20, 35 in 42 – prijava znamke Skupnosti št. 10 887 982

Odločitev preizkuševalca: zavrnitev vloge za registracijo

Odločitev odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Tožbeni razlogi: neupoštevanje člena 7(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Pritožba, ki jo je 8. januarja 2014 vložil Peter Schönberger zoper sodbo, ki jo je 5. novembra 2013 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-14/12, Schönberger proti Računskemu sodišču

(Zadeva T-26/14 P)

(2014/C 93/45)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnik: Peter Schönberger (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnik: O. Mader, odvetnik)

Druška stranka v postopku: Računsko sodišče Evropske unije

Predlogi

Pritožnik Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Sodišča za uslužbence z dne 5. novembra 2013 v zadevi F-14/12 (Schönberger proti Računskemu sodišču);
- ugotovi predlogom tožeče stranke na prvi stopnji;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnik v utemeljitev pritožbe navaja sedem pritožbenih razlogov.

1. Prvi pritožbeni razlog: Sodišče za uslužbence po mnenju pritožnika ni odločilo o prvem tožbenem razlogu, v skladu s katerim je bilo v napredovalnem obdobju 2011 število delovnih mest, v zvezi s katerimi je mogoče napredovanje, z zgolj tremi takimi delovnimi mesti za deset delovnih mest nižje od v Kadrovskih predpisih določenega petletnega povprečja za leta od 2007 do 2011.
2. Drugi pritožbeni razlog: pritožnik trdi, da je z izpodbijano sodbo napačno ugotovljen položaj strank, ker je ugotovljeno, da napredovalna obdobja od 2010 do 2014 pomenijo zadevno petletno obdobje.
3. Tretji pritožbeni razlog: pritožnik s tem pritožbenim razlogom trdi, da je bila kršena njegova pravica do obrambe, ker naj mu ne bi bilo omogočeno, da poda stališče v zvezi s petletnim obdobjem, ki ga je Sodišče za uslužbence štelo za upoštevno.
4. Četrty pritožbeni razlog: pritožnik se sklicuje na pomanjkljivo obrazložitev, ker naj v izpodbijani sodbi ne bi bilo obrazloženo, zakaj je treba šteti, da je petletno obdobje od 2010 do 2014 referenčno obdobje.
5. Peti pritožbeni razlog: pritožnik trdi, da je razlaga Kadrovskih predpisov, ki jo je podalo Sodišče za uslužbence, v nasprotju z jasno izraženo voljo zakonodajalca, da leta 2014 začne novo petletno obdobje.
6. Šesti pritožbeni razlog: pritožnik s tem pritožbenim razlogom trdi, da je Sodišče za uslužbence kršilo načelo zaupanja v pravo, ker naj bi sodbo oprlo na razlago Kadrovskih predpisov, ki jo je tožena stranka izrecno zavrnila.
7. Sedmi pritožbeni razlog: pritožnik trdi, da načelo enakega obravnavanja ni bilo uporabljeno pravilno in v skladu z ustaljeno sodno prakso.

Tožba, vložena 15. januarja 2014 – Constantini in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-44/14)

(2014/C 93/46)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Bruno Costantini (Jesi, Italija), Robert Racke (Lamadelaine, Luksemburg), Pietro Pravata (Beyne-Heusay, Belgija), Zbigniew Galazka (Łódź, Poljska), Justo Santos Domínguez (Leganés, Španija), Maria Isabel Lemos (Mealhada, Portugalska), André Clavelou (Vincennes, Francija), Citizens' Committee „Right to Lifelong Care: Leading a life of dignity and Independence is a fundamental right!“, (zastopnika: O. Brouwer, odvetnik in A. Woods, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Razglasi za ničen sklep Evropske komisije z 5. novembra 2013 o zavrnitvi državljanske pobude „Right to Lifelong Care: Leading a life of dignity and independence is a fundamental right!“ (v nadaljevanju: pobuda) na podlagi Uredbe (EU) št. 211/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o državljanski pobudi (UL 2011 L 65, str. 1), kot je bila sporočena zastopniku in namestniku zastopnika tožečih strank 5. novembra 2013 v dopisu z oznako „C(2013) 7612 final“ (v nadaljevanju: izpodbijani sklep); in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov, vključno s stroški kateregakoli intervenienta.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo tri razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom trdijo, da Komisija s tem ko je zavrnila registracijo pobude, ni pravilno uporabila pravnega preizkusa iz člena 4(2)(b) Uredbe št. 211/2011 ker (i) je nepravilno ugotovila, da ciljev pobude ni mogoče zadostno doseči v okviru Pogodbe o delovanju Evropske unije in (ii) ni upoštevala temeljnih načel Uredbe št. 211/2011.
2. Z drugim tožbenim razlogom trdijo, da je Komisija s tem, ko je zavrnila registracijo pobude, čeprav je registrirala državljanske pobude, ki želijo doseči podobne cilje, kršila splošna načela dobrega upravljanja.
3. S tretjim tožbenim razlogom trdijo, da Komisija ni izpolnila obveznosti da ustrezno in zadostno obrazloži izpodbijani sklep in s tem kršila člen 296 PDEU.

Tožba, vložena 22. januarja 2014 – Češka republika proti Komisiji

(Zadeva T-51/14)

(2014/C 93/47)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Češka republika (zastopniki: M. Smolek, J. Vlácil, J. Vikáková, zastopniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Evropske komisije C(2013) 7615 z dne 13. novembra 2013 o zavrnitvi zahtevka za vpis v register zajamčenih tradicionalnih posebnosti iz Uredbe (EU) št. 1151/2012⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta (Pomazánkové máslo (ZTP)) razglasi za ničen in
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja en razlog, in sicer kršitev členov 50 in 52 Uredbe št. 1151/2012 v zvezi s členom 18 te uredbe. Tožeča stranka navaja, da Komisija ni preizkusila ali so izpolnjeni pogoji za to, da se ime „Pomazánkové máslo“ vpiše v register zajamčenih tradicionalnih posebnosti in zadevni zahtevek zavrnila iz drugega razloga kot je neizpolnjevanje pogojev.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, str. 1).

Tožba, vložena 27. januarja 2014 – BMV Mineralöl Versorgungsgesellschaft proti UUNT – Delek Europe (GO)

(Zadeva T-60/14)

(2014/C 93/48)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: BMV Mineralöl Versorgungsgesellschaft mbH (Berlin, Nemčija) (zastopnika: M. Von Fuchs in I. Czernik, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Delek Europe BV (Breda, Nizozemska)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- odločbo četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 22. novembra 2013 v zadevi R 382/2013-4 razveljavi;
- intervenientki naloži stroške postopka, vključno s stroški, nastalimi v pritožbenem postopku;

— podredno, če intervenientka ne napove svoje udeležbe v postopku, naloži stroške postopka, vključno s stroški, nastalimi v pritožbenem postopku, Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli).

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Delek Europe BV

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „GO“, za proizvode in storitve iz razredov 9, 35 in 36 (prijava znamke Skupnosti št. 9 995 201)

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „GO“, za proizvode in storitve iz razredov 4, 19, 35, 39 in 42

Odločba oddelka za ugovore: delna zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009

Tožba, vložena 29. januarja 2014 – Good Luck Shipping proti Svetu

(Zadeva T-64/14)

(2014/C 93/49)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Good Luck Shipping LLC (Dubaj, Združeni arabski emirati) (zastopniki: F. Randolph, QC (Queen's Counsel), M. Lester, Barrister in M. Taher, Solicitor)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:

— naj Sklep Sveta 2013/661/SZVP z dne 15. novembra 2013 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 306, str. 18) in Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1154/2013 z dne 15. novembra 2013 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 306, str. 3) razveljavi;

— naj na podlagi člena 277 PDEU ugotovi, da se Sklep Sveta 2013/497/SZVP⁽¹⁾ z dne 10. oktobra 2013 in Uredba Sveta (EU) št. 971/2013⁽²⁾ z dne 10. oktobra 2013 („oktobrski ukrepi“) ne uporabljata;

— naj toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja sedem tožbenih razlogov.

1. S prvim tožbenim razlogom zatrjuje, da je treba ugotoviti, da se oktobrski ukrepi ne uporabljajo v delu, v katerem se nanašajo na tožečo stranko, in da so brez pravne podlage.
2. Z drugim tožbenim razlogom zatrjuje, da je Svet kršil legitimna pričakovanja tožeče stranke in načela določnosti, pravne varnosti, *ne bis in idem*, *res iudicata* in prepovedi pravnomočnosti.
3. S tretjim tožbenim razlogom zatrjuje, da je Svet kršil obveznost obrazložitve.
4. S četrtem tožbenim razlogom zatrjuje, da je Svet kršil pravico tožeče stranke do obrambe.
5. S petim tožbenim razlogom zatrjuje, da je Svet napačno presodil, da so v zvezi s tožečo stranko izpolnjena merila za uvrstitev na seznam, in ni navedel dokazov, ki upravičujejo uvrstitev tožeče stranke na seznam.
6. S šestim tožbenim razlogom zatrjuje, da izpodbijani ukrepi kršijo temeljne pravice tožeče stranke, vključno z njeno pravico do spoštovanja ugleda in lastnine.
7. S sedmim tožbenim razlogom zatrjuje, da je Svet zlorabil svoja pooblastila s sprejetjem izpodbijanih ukrepov; sankcioniranje tožeče stranke ob neupoštevanju sodbe Sodišča naj ne bi pomenilo ustrezne uporabe njegovih pooblastil.

(¹) Sklep Sveta 2013/497/SZVP z dne 10. oktobra 2013 o spremembi Sklepa Sveta 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 272, 12.10.2013, str. 46).

(²) Uredba Sveta (EU) št. 971/2013 z dne 10. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 272, 12.10.2013, str. 1).

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Sklep Sodišča za uslužbence z dne 13. februarja 2014 – Moës proti Komisiji

(Zadeva F-20/13) ⁽¹⁾

(2014/C 93/50)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik tretjega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 114, 20.4.2013, str. 48.

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2014/C 93/41	Zadeva T-688/13: Tožba, vložena 24. decembra 2013 – Deloitte Consulting proti Komisiji	23
2014/C 93/42	Zadeva T-693/13: Tožba, vložena 31. decembra 2013 – Mikhalchanka proti Svetu	25
2014/C 93/43	Zadeva T-694/13: Tožba, vložena 31. decembra 2013 – Ipatau proti Svetu	25
2014/C 93/44	Zadeva T-697/13: Tožba, vložena 27. decembra 2013 – Kinnarps proti UUNT (MAKING LIFE BETTER AT WORK)	25
2014/C 93/45	Zadeva T-26/14 P: Pritožba, ki jo je 8. januarja 2014 vložil Peter Schönberger zoper sodbo, ki jo je 5. novembra 2013 izdalo Sodišče za uslužbence v zadevi F-14/12, Schönberger proti Računskemu sodišču	26
2014/C 93/46	Zadeva T-44/14: Tožba, vložena 15. januarja 2014 – Constantini in drugi proti Komisiji	26
2014/C 93/47	Zadeva T-51/14: Tožba, vložena 22. januarja 2014 – Češka republika proti Komisiji	27
2014/C 93/48	Zadeva T-60/14: Tožba, vložena 27. januarja 2014 – BMW Mineralöl Versorgungsgesellschaft proti UUNT – Delek Europe (GO)	27
2014/C 93/49	Zadeva T-64/14: Tožba, vložena 29. januarja 2014 – Good Luck Shipping proti Svetu	28
Sodišče za uslužbence Evropske unije		
2014/C 93/50	Zadeva F-20/13: Sklep Sodišča za uslužbence z dne 13. februarja 2014 – Moës proti Komisiji	29

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL